

STUDENTEN WILLEN MEER STAGES

Alarmerende berichten over afgestudeerden afgelopen week. Volgens cijfers van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorzieningen (RVA) steeg het aantal werklozen met een hoger diploma de afgelopen tien jaar met maar liefst 115 percent. De gebrekkige afstemming tussen de universiteit en de arbeidsmarkt blijkt de grote boosdoener. VVS, de Vlaamse Vereniging van Studenten, roept daarom op tot meer kwaliteitsvolle stages in het hoger onderwijs.

PIETER HAECK

Het was *De Morgen* die de kat de bel aanbod met een publicatie van cijfers van de RVA. Het aantal werklozen met een hoger diploma is de afgelopen 10 jaar met maar liefst 115 percent gestegen. Ongeveer 13 percent van de werklozen blijkt een hoger diploma te hebben.

De oorzaak van de scherpe stijging is een oud zeer. Richtingen uit de humane wetenschappen kampen met aula's die uit hun

voegen barsten, terwijl de arbeidsmarkt net nood heeft aan ingenieurs. Die mismatch tussen vraag en aanbod zou, samen met de stijgende inschrijvingsaantallen, aan de basis liggen van de stijgende werkloosheid onder jongeren met een hoger diploma.

TWEEJARIGE MASTER

Alarmerende toestanden en dus roept VVS op om meer stages in het hoger onderwijs te organiseren, om zo de arbeidsmarktgerichtheid van het onderwijs te verhogen.

VVS stelt dat stages de ideale oplossing zijn om de bestaande kloof tussen universitaire opleidingen en

niet aanbieden van stages voorlopig verschilt van opleiding tot opleiding en dat er nog geen cen-

“Stages ideale manier om kloof tussen onderwijs en werkveld te verkleinen”

de arbeidsmarkt te dichten. Bovendien is de invoering van de tweejarige master volgens hen de ideale gelegenheid om stages te integreren in de bestaande universitaire opleidingen.

GRATUITE OPVULLING

Toch weerklinkt er onmiddellijk de waarschuwing dat stages geen gratuite opvulling van de loopbaan mogen zijn. “Stages moeten kwaliteitsvol zijn,” aldus VVS-voorzitter Michiel Horsten. “Stagiairs mogen niet langer gezien worden als goedkope werkrachten die geen enkele meerwaarde bieden.”

Een korte peiling bij de KU Leuven leert dat het al dan

trale aansturing voor bestaat. De Leuvense studentenraad LOKO onderschrijft de woorden van VVS en pleit mee voor degelijke en kwaliteitsvolle stages. De hogescholen daarentegen lieten wel duidelijk van zich horen. Zij counteren het zogenaamde gebrek aan arbeidsmarktgerichte opleidingen door te stellen dat er ook bij hun academische bacheloropleidingen ervaring wordt opgedaan in het werkveld. “De hele heisa over de gepubliceerde RVA-cijfers en het antwoord van VVS gaan voorbij aan de realiteit binnen de hogescholen,” zo klinkt het in een persbericht van VHLORA.

TEN
2
DE

In mijnen tijd

Wouter Van Besien, huidig-Groenvoorzitter, was jaren geleden hoofdcoördinator bij Politika. Daardoor is hij de ideale man om als eerste geïnterviewd te worden voor onze nieuwe rubriek “In mijnen tijd”, waarin we wekelijks praten met een voormalige studentenvertegenwoordiger die tegenwoordig breed en zijd bekend is.

PAGINA 9

Hervormingen voor studenten

Naar verluidt zijn de nieuwe hervormingen van de regering-Di Rupo erg nadelig voor brandweermannen en rattenvangers. Maar geldt dat ook voor studenten?

PAGINA 6

“Pensions were my first love”

Ouder worden, we doen het allemaal. Dat is waarom ons sociaal systeem onder druk staat en brandweermannen en rattenvangers kwaad zijn. John Myles, een socioloog die pensioensystemen onderzoekt en deze week een eredoctoraat kreeg, geeft zijn visie op pensioenen.

PAGINA 3

Rock Rally

Het weekblad *Humo* selecteerde vorige week muzikale talenten uit het Leuvense. Zoals steeds was er weer veel volk dat wilde deelnemen aan hun Rock Rally. (JC)

PAGINA 11

13 Zin om voor Veto te schrijven, fotograferen, nalezen, layouten... ?

Beeld |

Op 2 februari vonden de patroonsfeesten plaats aan de KU Leuven. Op die dag reikte de universiteit een aantal eredoctoraten uit aan mensen die iets bereikt hebben in hun leven. Meer daarover vindt u op pagina 6. Maar geniet eerst van de foto die fotograaf Nick De Gregorio maakte.

(JC)

PRO

Lieven Boeve

decaan Godsgeleerdheid

PRO

Lieven Boeve: «Het zou geen al te grote aanpassing vergen om een dergelijke opleiding aan te bieden. Er is aan onze universiteit nu al een opleiding Arabistiek en Islamkunde en ook een master in de Wereldreligies met een optie islam. We hebben dus al veel islamexpertise.»

«Het is nog niet zeker of de nieuwe opleiding een volledige opleiding met een bachelor en een master moet worden. We zouden het kunnen aanbieden als vervolgoopleiding voor mensen die al elders islam gestudeerd hebben. Met een dergelijke opleiding zou je imam kunnen worden, maar ook leraar. Momenteel zijn er immers enkel professionele bachelors voor islamleraar. Concreet zijn die plannen nog niet. In Amsterdam bestaat er bijvoorbeeld wel al een volledige bachelor en master islam.»

Opleiding imam aan de KU Leuven?

Elke week poneert Veto een controversiële stelling, die verschillende partijen toelaat verbaal met elkaar in de clinch te gaan. Deze week is de vraag of onze alma mater binnenkort imams moet gaan opleiden. Er gaan namelijk stemmen op om in Vlaanderen een dergelijke opleiding te organiseren. Pascal Smet, onze minister van Onderwijs (sp.a), en de Moslimexecutieve zijn voorstander. De KU Leuven en de universiteit van Antwerpen zijn al kandidaat om de opleiding in te richten. In 2014 zou ze al van start kunnen gaan, aldus het kabinet-Smet.

GIJS VAN DEN BROECK

De aanleiding voor de organisatie van de opleiding was onder meer een rapport van Vlaams minister van Integratie Geert Bourgeois (N-VA), waaruit bleek dat de imams in ons land onvoldoende geïntegreerd zijn. Vaak worden ze vanuit islamlanden voor een paar jaar naar hier gestuurd. Ze spreken amper Nederlands, wat de communicatie met de jongste generatie moslims bemoeilijkt. Ze kunnen dus niet

inspelen op de actualiteit en kennen onze maatschappelijke context minder goed.

Een van de voorstanders van het idee is Lieven Boeve, decaan van de Faculteit Theologie en Religiewetenschappen, waaronder de nieuwe opleiding mogelijk zou vallen. Het voorstel heeft ook duidelijke tegenstanders. Zij worden in dit artikel vertegenwoordigd door het Vlaams Belang, bij monde van Philippe Van der Sande.

CONTRA

Philippe Van der Sande

Vlaams Belang

CONTRA

Philippe Van der Sande: «Het Vlaams Belang is voor de afschaffing van de officiële erkenning van de islam in ons land. Er mag godsdienstvrijheid zijn, maar de islam heeft geen recht op de subsidie die ze krijgt dankzij de erkenning. De islam past immers niet in ons land. Daaruit vloeit voort dat we niet voor de imamopleiding zijn.»

Veto: *Maar is die opleiding dan geen goede zaak? Ze komt de integratie toch ten goede?*

Van der Sande : «De imams zullen uit het buitenland blijven komen. Daar zijn immers de grote islamuniversiteiten. Zo stuurt het ministerie van Godsdienst in Turkije imams naar hier. Bovendien zal de moslimgemeenschap de nieuwe opleiding niet aanvaarden. We zouden die imams natuurlijk kunnen tegenhouden

aan de grens, maar dat plan zie ik onze regering niet goedkeuren.»

RADICAAL

Veto: *Een eigen imamopleiding zou dus dweilen met de kraan open zijn?*

Van der Sande: «Precies. We moeten onze inspanningen elders op richten. We zouden de moskeeën regelmatig moeten controleren en om te kijken of daar geen anti-Westerse, radicale taal wordt gesproken. In dat geval moeten we die moskeeën gewoon sluiten. Ze moeten ons niet wijsmaken dat het probleem wel opgelost zal zijn als we wat imams opleiden.»

«Ik ben al lang betrokken bij die gesprekken. Bij een vorige ronde waren er gesprekken in Antwerpen. Toen hebben wij gezegd dat er hier expertise is, en dat er zonder grote veranderingen een proefproject zou kunnen gelanceerd worden, maar daar is toen niets mee gebeurd. In 2008.»

Splinter | Vakbondsgeneuzel

“The rich may be rich / The poor may be poor / They all beat the shit off each other,” zingt Arno in “Putain, Putain”, ons alternatieve volkslied. En dat houdt verdomme steek. Al blijkt naast die sociale breuklijn ook nog een nieuwe de kop op te steken. Eentje die geen enkele student ten goede komt, zo lijkt het wel.

U moet tegenwoordig een IQ van 180 en een EQ van minstens net zo veel hebben om het politieke gestoethaspel nog te kunnen volgen. Hoe dat komt? Partijdige en sensatiegerichte media? Zeker. Versnippering van het politieke landschap? Ook ja, al is dat onvermijdelijk met een kiesdrempel van 5 procent, in een land met 6 regeringen.

Daar valt echter weinig tegenin te brengen. Een veel zorgwekkendere evolutie is dat sommige politieke en, vooral, sociale actoren zelf het noorden lijken kwijt te zijn geraakt.

VERGRIJZING

Het beste (lees: schrijnendste) voorbeeld daarvan is het ABVV, dat op 30 januari tegen alle redelijkheid in toch wel weer een joekel van een lijk uit haar kast haalde. Maar niet alleen de soci-

alistische vakbonden spelen vrijwillig kop van jut. Elk verzet tegen de geplande pensioenhervormingen botst met de harde economische feiten en de beginselen van het gezond verstand. Doch

Niemand wil het neoliberalisme nog laten varen, de socialisten inclusief

voor wie die feiten niet helder voor ogen ziet, overloop ik even.

De vergrijzing staat voor de deur. Op korte termijn zal de groep gepensioneerd *boomen*, waardoor de kosten voor het uitbetalen van de pensioenen door het dak dreigen te schieten. Doordat mensen steeds ouder worden dikt de passieve bevolkingsgroep dus aan, terwijl de actieve niet meegroeit. De enige logische oplossing is daarom de pensioenleeftijd optrekken. Nog meer belastingen heffen, de eeuwige eis van

het ABVV, wordt praktisch ondenkbaar. België kent de hoogste belastingdruk van West-Europa en een sociale zekerheid die nog maar net niet uit haar voegen barst.

PENSIOEN

Objectief gezien is het grootste probleem dat de vakbonden niet aan hun achterban verkocht krijgen dat de levensstandaard niet exponentieel kan blijven stijgen. Het neoliberalisme heeft haar limieten bereikt, maar zelfs de socialisten willen die koers niet meer opgeven. En daar dreigen de volgende generaties de dupe van te worden. Terwijl geen enkele redelijk denkende jongvolwassene er nog van uit gaat op pensioen te kunnen voor zijn zeventigste, schreeuwen

de vakbonden moord en brand bij een verhoging van de pensioenleeftijd tot 65 jaar. In Nederland staat hij op 67 moet u weten, zonder morren. De hervormingen uit het regeerakkoord zijn pijnlijk, maar wel nodig. Als we nu niet saneren dreigt een sneeuwbaaleffect, waardoor de hemel wel pas later op ons hoofd zal vallen, maar ook onvoorspelbaar veel harder.

U en ik worden de eerste generatie die het slechter zullen hebben dan haar voorgaande. We kunnen in een hoekje gaan mokken, of verder studeren en er ons bij neerleggen dat het met een ietsje minder nog lang zo slecht niet zal zijn. Stijn Meuris schreef destijds *Ik hou van u*, als ode aan het vaderland. Maar "hoe schoon de zomer ook mag zijn", zelfs hij trekt niet meer naar de stembus. Dus kom op jongens, een beetje meer inschikkelijkheid en respect alstublieft. We zijn toch allemaal vriendjes?

CEDRIC HAUBEN

Een Splinter wordt door een Vetomedewerker ten persoonlijke titel geschreven.

EREDOCTOR JOHN MYLES

“Jongeren moeten zich focussen op de arbeidsmarkt, niet op het pensioenvraagstuk”

Even dachten wij dat de KU Leuven voor de grap een eredoctoraat had uitgereikt aan muzikant John “Music was my first love” Miles. Fout. Wij mochten de boer op met John Myles, Canadees socioloog en bekroond voor zijn werk rond de houdbaarheid van pensioensystemen. Promotor Jos Berghman schoof mee aan.

PIETER HAECK

Veto: In het begin van uw carrière maakte u de switch van filosofie naar sociologie. Van een zeer abstract domein naar iets zeer concreet?

Myles: «Het voordeel dat ik had bij de overgang naar sociologie was dat ik, vergeleken met de andere studenten, veel wist over logica als systematische manier van denken. Verder kon ik verschillende filosofische assumpties en denkkaders onderscheiden, waardoor het dus op veel manieren een voordeel was. Wanneer mijn profen bijvoorbeeld het woord “epistemologie” gebruikten, was ik de enige die wist waar het over ging.»

«Een uitdaging die ik wel voorgeschoteld kreeg bij mijn overgang naar sociologie had te maken met het feit dat ik 8 jaar lang geen wiskunde had gehad. Ik moest me de numerieke en kwantitatieve onderzoeksmethoden weer aanleren.»

Veto: In België was er bij de pensioenshervorming een enorme clash tussen jongeren en ouderen. Een symptoom van de beperkte houdbaarheid van het sociaal systeem?

Berghman: «Die spanning ligt vooral in het feit dat de vakbonden een oude, militante manier van reageren hadden. De jongeren daarentegen zeiden: “Er moet iets gebeuren. Blijf niet teveel vasthouden aan de oude instellingen.”»

Myles: «Het is zo in alle domeinen van het sociaal beleid dat we, zowel bij vakbonden als politieke partijen, geneigd zijn om nog steeds te vechten voor de dingen waar we voor vechten in de jaren zestig en zeventig. Op die manier, door te vechten voor de dingen die we initieel verwierven, erkennen we eigenlijk niet dat de wereld verandert.»

«Academici omschrijven dat met een technische term als *policy drift*. In verschillende historische omstandigheden ontstaan bepaalde sociale beleidskeuzes, die erop gericht zijn de sociale risico's die mensen ondergaan in dat tijds kader aan te pakken. Als die sociale risico's wijzigen, blijkt dat we echter teveel blijven vasthouden aan hetzelfde beleid.»

«Stel je voor dat Duitsland nog altijd hetzelfde sociaal beleid had als het systeem onder Bismarck in 1880. Dat beleid zou gedateerd zijn, omdat de wereld sterk veranderd is. Bismarck wou een pensioen geven aan iedereen ouder dan 70. In 1880 lag de levensverwachting echter niet veel hoger dan 70. Als we vandaag de dag, met een hogere levensverwachting, nog altijd met Bismarcks regime zouden leven, zou dat op niet veel meer slaan.»

Veto: Moet de focus bij het pensioenvraagstuk dan verschuiven van de ouderen naar de maatschappij als geheel?

Myles: «Zeker. Iets wat we in de pensioendiscussie bijvoorbeeld uit het oog verloren hebben, is kijken naar het verleden. Laat ons even uitgaan van een wereld zonder pensioenen, zoals we die ooit hadden. Waar gaan je moeder en vader dan leven? Bij jou thuis, exact! Soms kan daarbij een uitwisseling plaatsvinden. Je ouders hebben waarschijnlijk een huis, terwijl jij daar als jongvolwassene nog geen geld voor hebt. Jij kan dan

leven als volwassene begint echter pas op hun 30e. Dat heeft enorme gevolgen voor de hele maatschappij.»

POLITIEK

Veto: Jullie zijn beiden academici die werken rond pensioenen. Is het niet moeilijk dat je afhankelijk bent van de politici, die over dit

ren '30, tijdens *the Great Depression* waren er door de recessie weinig baby's gemaakt en dus concludeerde het rapport toen: “Na de oorlog, in 1955, zal er een bevolkingscrisis zijn.»

Myles: «De realiteit was helemaal anders, want in 1955 was de boom van de naoorlogse jaren nog volop aan de gang. We hebben de afgelopen eeuw veel projecties gemaakt en

Nick De Gregorio

voor een bepaalde periode inwonen bij je ouders en hen voorzien in hun onderhoud.”

«We moeten in het pensioensdebat vaker terugdenken aan een wereld zonder pensioenen. Een eliminatie van de pensioenen zal voor veel mensen niet betekenen dat ze hun ouders niet meer steunen, ze steunen hen gewoon op een andere manier. De uitvinding van pensioenen was gewoon een soort van bevrijding. Door de pensioenen moet je immers niet meer de hele tijd voor je ouders zorgen. Je bent niet meer financieel verantwoordelijk voor hen en je moet je geen zorgen meer maken of je huis groot genoeg is. Maar het feit dat er nu pensioenen zijn, betekent niet dat er in een wereld zonder pensioenen geen kosten waren rond het ouder worden. Als jij geen belastingen meer betaalt voor de pensioenen, zal je gewoon op een andere manier betalen. Want wat zeg je anders als je ouders in hun huis zitten, zonder voedsel. “I’m sorry”?»

Veto: Studies rond de gepensioneerden zijn dus onlosmakelijk verbonden met studies over jongvolwassenen?

Myles: «Toen ik mijn onderzoek startte in de jaren '80, ben ik geleidelijk aan ook geïnteresseerd geraakt in de studie van de jongvolwassenen. Tegenwoordig worden jullie op een latere leeftijd volwassenen. Toen ik jullie leeftijd had, hadden de meeste mannen al een job of waren ze al getrouwd. Zelf ben ik getrouwd op mijn 28ste, wat vandaag de gemiddelde trouwleeftijd is. Mijn ouders waren in die tijd wanhopig of ik ooit een vrouw zou vinden. Pas trouwen op je 28ste was zo ongewoon.»

«We moeten de problemen van de ouderen koppelen aan de maatschappelijke evoluties bij de jongvolwassenen. Kennen jullie de tv-serie *Friends* uit de VS? Die serie vertelt het helemaal. De hoofdpersonages zijn 30 en hebben een levensstijl die ik, als ouder persoon, associeer met de leeftijd van 19. Hun

dossier beslissen?

Myles: Of het mij stoort? Natuurlijk. Maar wat is het alternatief?

Berghman: «Het volstaat voor mij dat je bepaalde concepten bedenkt die misschien pas toepasbaar zullen zijn over tien jaar. Je hebt vijf jaar nodig om je punt te ontwikkelen en dan nog eens vijf jaar om je idee ingang te doen vinden bij de politici. Als academicus moet je geduldig zijn.»

Myles: «Toen ik jullie leeftijd had, was ik een revolutionair. Nu ben ik meer geduldig en ben ik ook meer optimistisch dat we antwoorden pas langzaam te weten komen, doorheen de geschiedenis. Zo begon het probleem van de vergrijzende samenleving al in 1900. Er was een crisis rond 1908 en dan ook nog eens in de jaren '20.»

«Mijn favoriete voorbeeld komt uit het jaar 1944. Toen hebben een aantal beroemde VS-demografen uit Princeton een rapport opgesteld voor de Verenigde Naties. In de ja-

die komen zeker niet allemaal uit. De wereld verandert, we hebben het antwoord op de vergrijzing nog niet gevonden.»

Veto: We gaan door een financiële crisis. Is de pensioenproblematiek op dit moment van minder belang?

Myles: «Is dat dan erg? Kan je van jongeren verwachten dat ze eerder met pensioenen bezig zijn dan met de vraag of er na hun studies een degelijke job voor hen zal zijn? Als je bovendien een goede werkgelegenheidsgraad hebt en degelijke lonen, dan kom je er wel.»

«Dat is het eerste waar je je zorgen over moet maken. Want als het niet zo is, dan kom je bij het echte probleem. Ga weer uit van een wereld zonder pensioenen. Als je dan geen goede job of een degelijk loon hebt, heb je ook geen geld om je moeder en vader te helpen als zij in de problemen zitten. Ik zou me op jullie leeftijd dan ook meer zorgen maken over de arbeidsmarkt dan over het pensioenvraagstuk.»

PATROONSFEEST

2 februari. Voor de studenten vast de ideale dag om pannenkoeken te verorberen, voor het gilde der professoren een uitgelezen kans om nog eens in toga de stad door te trekken. Op het jaarlijkse patroonsfeest van de KU Leuven werden ditmaal eredoctoraten uitgereikt voor professoren die maatschappelijk onderzoek hadden verricht op het gebied van “ouder worden”.

Professoren Laura Carstensen, Mary Tinetti, John Myles, John Clarkson en Roger Coleman. Het waren geen flitsende eredoctoren die dit jaar hun onderzoek bekroond zagen door de KU Leuven. Zo ging de jaarlijkse uitreiking van de eredoctoraten ditmaal door in de Promotiezaal van de Universiteitshalen in plaats van de PDS-aula. Oorzaak?

Geen *big fish* zoals een Timothy Garton Ash.

Een flauw patroonsfeest dus? Het thema “ouder worden” werd door de aanwezigen wel als “verrassend” aanzien. “Veel eredoctores begonnen tien à vijftien jaar geleden met hun onderzoek op een onontgonnen terrein. Ze hebben hun nek uitgestoken en worden daar nu voor beloond,” aldus vicerector Baelmans.

Dat “ouder worden” geen eenzijdig en negatief verhaal hoeft te zijn, was de kernboodschap van de academische zitting en toonde zich in de veelheid van het bekroonde onderzoek. Zowel over de haalbaarheid van pensioensystemen, als over valpreventie of het *designen* op maat van ouderen werd onderzoek in de bloemetjes gezet.

Over het **evalueren** van en de **kwaliteitszorg** binnen universiteiten en hogescholen

U onderging recent examens. U bent niet alleen. De Vlaamse universiteiten en hogescholen worden zelf ook regelmatig geëvalueerd. In het huidige systeem worden alle opleidingen apart gecontroleerd, maar in de nabije toekomst zal dat plaatje grondig dooreen geschud worden, met in 2025 als eindpunt dat de Vlaamse universiteiten en hogescholen zichzelf punten zullen moeten geven.

PIETER HAECK

Huidige systeem

Het is de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) die, gemachtigd door de Vlaamse Regering, aan kwaliteitszorg doet binnen het Vlaamse hoger onderwijs. Het orgaan werd in 2003 door Vlaanderen en Nederland opgericht in de nasleep van de Europese Bologna-akkoorden uit 1999. Als onafhankelijk orgaan staat de NVAO in voor de toetsing van elke universitaire of hogeschoolopleiding aan een aantal vooraf bepaalde kwaliteitsvereisten.

De toetsing van een opleiding aan die vereisten gebeurt via zogenaamde visitatiecommissies, waarbij een mix van studenten, professoren en beleidsmensen de opleiding evalueert. Als die toetsing volgens het NVAO-besluit positief uitvalt, wordt de opleiding erkend en opgenomen in het Hogeronderwijsregister (HOR) en dat voor een duurtijd van acht jaar.

Toch betekent een negatief besluit niet meteen dat een opleiding moet worden opgedoekt. De Vlaamse Re-

gering kan beslissen om een tijdelijke erkenning voor een periode van drie jaar te voorzien, opdat de opleiding de ruimte krijgt om de tekorten weg te werken. Van opleidingen die niet erkend worden in het HOR, zijn de afgeleverde bachelor- en masterdiploma's geen decretaal beschermde diploma's. Met die diploma's zou je wel aan de slag kunnen op de arbeidsmarkt, maar er bestaat geen wettelijke basis voor.

Het huidige systeem, waarbij de opleidingen apart geëvalueerd worden, zal binnenkort verlaten worden. Helemaal vrij van kritiek is het immers niet. Zo wordt er vaak gesteld dat de opleidingsevaluatie louter mikt op het verzorgen van de basiskwaliteit, maar niet hoger mikt. Ook de enorme planlast wordt soms door de universiteiten en hogescholen gehekeld. In het verleden bleek het bovendien niet altijd even eenvoudig om de decretaal verplichte student in de visitatiecommissie te krijgen.

2003

OPLEIDINGS-EVALUATIE

2013

2015

INSTELLINGS-EVALUATIE + BEPERKTE OPLEIDINGS-EVALUATIE TOT 2020

2025

2025

ZELF-ACCREDITATIE MITS 2 GOEDE INSTELLING-REVIEWS

20..

2015-2020

Aan het einde van het academiejaar 2012-2013, wanneer alle opleidingen voor een eerste maal gevisiteerd en geaccrediteerd zijn, zal het Nieuwe Accreditatiestelsel (NAS) in werking treden. De evaluatie zal zich niet langer situeren op één niveau, maar op twee niveaus tegelijkertijd.

Een nieuw element is de zogenaamde instellingsreview, waarbij in het academiejaar 2015-2016 een panel van buitenlandse experten voor het eerst alle instellingen uit het hoger onderwijs in hun geheel zal doorlichten. De centrale vraag is daarbij of de instelling in staat is om zijn basistaken - onderwijs, onderzoek, maatschappelijke dienstverlening - naar behoren te vervullen. Met andere woorden, er wordt onderzocht of de universiteiten en hogescholen in staat zijn om hun interne kwaliteit te verzorgen. Onderwijs krijgt in dit systeem nog altijd de prioriteit. De twee andere functies van de universiteit worden enkel bekeken naargelang ze een link hebben met het onderwijsdomein.

Los van de instellingsreview blijft in de eerste fase nog altijd de opleidingsevaluatie bestaan. Bovendien is de eerste instellingsreview, in 2015-2016, er vooral op gericht om de beginscores van een bepaalde universiteit of hogeschool voor verschillende standaarden te meten. Nadien is het echter de bedoeling dat de opleidingen van een in-

stelling geaccrediteerd worden als de instellingsreview bewezen heeft dat de interne kwaliteitszorg van de instelling op punt staat.

Bij de tweede instellingsreview, vanaf 2020, zullen er wel gevolgen zijn en kunnen instellingen, en dus opleidingen, voor zes jaar vrijgesteld worden van een nieuwe instellingsreview. De reden waarom een opleiding niet meer voor acht, maar voor zes jaar erkend zal worden, is om het systeem beter te laten aansluiten bij de internationale standaarden. Verder zal vanaf 2020 het overgangssysteem van de beperkte opleidingsvisiteatie wegvallen en komen we helemaal terecht in het systeem waarbij het oordeel over de interne kwaliteitszorgprocessen beslissen over een accreditatie van de opleiding.

Op welke manier hoopt men nu dat de wijzigingen inspelen op de kritiek op het huidige systeem? De NVAO mikt in de instellingsreview vooral op een bredere formulering van het concept "kwaliteit". Omdat dit ook bredere processen omvat zoals "student-centered-learning", internationalisering en dergelijke hopen de NVAO en de andere actoren dat de universiteit verder durft gaan dan de strikte kwaliteitszorgprocessen. In mensentaal? Door een universiteit meer vrijheid te geven, hoopt men dat ze zichzelf verder zal brengen dan louter de basiskwaliteit.

Na 2025

Na 2025 zal men zelfs nog een stapje verder gaan. Instellingen die dan al tweemaal een goed rapport kregen bij de verschillende instellingsreviews, mogen vanaf 2025 zichzelf beoordelen. Hoewel er eerst nog sprake was van hulp van onafhankelijke experts, sprak Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) toch zijn steun uit voor

"zelfaccrediterende" instellingen. Hij uitte zijn vertrouwen dat hogescholen en universiteiten zelf in staat zijn om hun eigen kwaliteit in te schatten.

Wat is de rol van de NVAO nog na 2025? Ze zal nog altijd het finale dossier beoordelen, maar heel dat dossier wordt wel samengesteld door de universiteiten en hogescholen zelf.

VERKLARENDE WOORDENLIJST

Accreditatie

Volgens het Europese Consortium voor Accreditatie in het hoger onderwijs is accreditatie: "Een formele en onafhankelijke beslissing, die indiceert dat een instelling of opleiding binnen het hoger onderwijs voldoet aan een aantal vooraf bepaalde standaarden."

NVAO

De NVAO is de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie verzorgt de kwaliteit van het Vlaamse hoger onderwijs door een beoordeling van alle opleidingen.

Hogeronderwijsregister (HOR)

Het hogeronderwijsregister is het register van de Vlaamse regering waarin alle officieel erkende hoge-

ronderwijsinstellingen en -opleidingen zijn opgenomen. Enkel deze geaccrediteerde opleidingen mogen erkende bachelor- en masterdiploma's afleveren. Het hogeronderwijsregister wordt onderhouden door de NVAO, de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie.

Bologna-akkoorden (1999):

De Bologna-akkoorden uit 1999 waren het begin van een Europese onderwijshervorming, waarbij men probeerde om de mobiliteit van het Europese hoger onderwijs te versterken. Landen kregen via de Ba-Ma-hervorming vergelijkbare diplomastructuren, waardoor het voor studenten makkelijker werd om aan onderwijs in een ander land deel te nemen. Een ander belangrijke pijler van de Bologna-akkoor-

den was een Europees systeem van kwaliteitszorg, iets wat onder meer leidde tot de oprichting van de NVAO, de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie.

Nieuwe Accreditatiestelsel

Het Nieuwe Accreditatiestelsel zal er vanaf 2015 op mikken om een universiteit niet louter te evalueren op het niveau van de opleidingen, maar ook op het niveau van de instellingen, via de zogenaamde "instellingsreview".

Zelfaccreditering

In een zelfaccrediterend systeem vervalt de externe beoordeling voor het toekennen van een accreditatie aan een bepaalde instelling of een opleiding.

25 JAAR ERASMUS

Stilstand is achteruitgang

Het Erasmusprogramma bestaat 25 jaar. Waar komt het vandaan? Waar gaat het naartoe, en in hoeverre blijft het daarbij trouw aan onderliggende waarden?

LUCAS DE JONG

Erasmus is een acroniem voor *European Community Action Scheme for the Mobility of University Students*. Dat acroniem is echter niet toevallig gekozen. Voor Desiderius Erasmus, de befaamde humanist en schrijver van *Lof der Zotheid*, gingen reizen en het vergaren van kennis namelijk hand in hand. Zijn testament voorzag in de wens een reis- en studiebeurs in het leven te roepen. Die moest er vooral zijn voor arme studenten. Ook moest het evenwicht tussen vrouwelijke en mannelijke studenten bij de uitreiking ervan gerespecteerd worden.

De universiteit van Bazel, waar Erasmus zijn laatste dagen sleet, kwam vanaf de dood van Erasmus in 1536 tot 1600 aan deze wens tegemoet. Toen was het geld op. Zij verdeelde beurzen zonder levensbeschouwelijk of geografisch onderscheid onder studenten die verwacht werden de tolerantie en de culturele en sociale vooruitgang van de burgergemeenschap hoog in het vaandel te dragen.

EUROPEES SUCCES

De kiem voor het huidige Erasmus-programma werd in 1987 door Europese Commissie gelegd. 3244 studenten deden

in dat jaar studie-ervaringen op in elf landen.

Vandaag omvat het programma 33 landen: de 27 EU-lidstaten, Kroatië, IJsland, Liechtenstein, Noorwegen, Zwitserland en Turkije. Het huidige zesjarig programma dat van 2007 tot 2013 loopt, heeft tot doelstelling dat aantal studenten tot 3 miljoen uit te breiden.

En daar stopt het niet. Het nieuwe programma, "Erasmus for All" gedoopt, stelt voor het aantal studenten met een buitenlandervaring tegen 2020 over de kaap van de 5 miljoen te brengen. Het voorstel wordt momenteel besproken door de lidstaten en het Europees Parlement, die vervolgens beslissen over het budget dat hiervoor wordt uitgetrokken.

Deze ontwikkelingen substantiëren de uitspraken van Commissaris voor Onderwijs Androulla Vassiliou wanneer ze zegt dat Erasmus een van de grote succesverhalen van de Europese Unie is.

"Dankzij de uitwisselingen in het kader van Erasmus kunnen studenten hun kennis van vreemde talen vergroten, hun aanpassingsvermogen ontwikkelen en zo hun kansen op een baan vergroten," aldus Vassiliou.

Men zou ook kunnen zeggen dat de uitwisselingen zo bijdragen aan tolerantie

en de sociaal-culturele vooruitgang van de Europese burgergemeenschap.

TOERISME

Ondanks het grote succes van het Erasmus-programma zijn er ook kritische geluiden te horen. Zo zou er veel geld nutteloos besteed worden. Studenten van de KU Leuven naar andere universiteiten sturen waar ze minder kwalitatief onderwijs ontvangen, kan neerkomen op het subsidiëren van een verblijf in het buitenland dat meer gemeen heeft met vakantie dan studeren. Dat de kans hiertoe aan de KU Leuven bestaat, illustreert de 67e plaats van onze alma mater op de ranglijst van de beste universiteiten ter wereld die *Times Higher Education* dit jaar opstelde.

Vicerector internationalisering Bart De Moor: "Erasmustoerisme naar de zuidoostelijke landen is inderdaad een punt waar we aandacht aan moeten besteden. Tegen de paasvakantie staat er een nota gepland die een analyse van dat toerisme maakt en de deur moet openzetten naar een minimaal systeem van *best practices* aan de universiteit. Dat zullen dan een soort parameters met adviserende kracht zijn."

Het probleem is namelijk dat elke faculteit aan de KU Leuven vandaag haar eigen parameters gebruikt om te bepalen welke buitenlandse onderwijsinstellingen in aanmerking komen om een uitwisselingsverband mee aan te gaan. "De selectiecriteria die ze hanteren zijn al een stuk beter dan 5 of 10 jaar geleden, maar er zijn nog altijd faculteiten die vooruitgang kunnen boeken," aldus De Moor.

ARMOE

Met betrekking tot het "Erasmus for All"-voorstel dat ter tafel ligt, is de voornaamste kritiek de vrees dat de armste studenten benadeeld zullen worden. De Moor: "Ik vraag mij af wat er met de overige 80% gebeurt, als 20% van de studenten tegen 2020 een buitenlandervaring in de zak moet hebben. Zullen dat niet de armste studenten zijn? Daarom is ons voorstel een soort van gestructureerde mobiliteit. Een bepaald segment van een heel bachelorjaar zou via een rotatiesysteem in een ander land kunnen belanden. Dit heeft ook financiële voordelen. De huisvesting zou bijvoorbeeld gewoon "geruild" kunnen worden." Het humanistische gedachtegoed van Erasmus zou met dat voorstel ook wel eens beter gediend kunnen zijn.

Vakantie met Europese zakcent?

Chinees Nieuwjaar in Groep T

De Chinezen vieren Nieuwjaar een maand later dan normale mensen maar zij zijn met 1,3 miljard dus wie zijn wij om hen voor weirdo's uit te maken. Groep T, dat jaarlijks een halve volksverhuizing Chinese studenten verwelkomt, vierde het met een zogenaamd Spring Festival op donderdag 9 februari. Wij gingen onder cover gelijk James Bond.

THOMAS CLIQUET

Zoals dat gaat op zo'n gelegenheden kwamen belangrijke mannen speechen. Een vertegenwoordiger van het Confucius Instituut van Groep T wenste ons allen veel voorspoed in het nieuwe jaar, eerst in het Chinees, dan in het Nederlands. Ook vicerector Internationaal Beleid aan de KU Leuven Bart De Moor en de Chinese ambassadeur in België Liao Liqiang hun best wensen over.

**Charmant
maar
voorspelbaar**

Na de diplomatieke verplichtingen nam de avond een culturele wending. De

compositie *Clouds of my homeland* van Zhang Xing werd opgevoerd. Twee mannen met diepe vibratostemmen werden begeleid door een pianist. Wij werden er even emotioneel van, al begrepen we geen snars van het muziekstuk. Ondanks de Engelse titel zongen de heren in het Chinees. Het verdere muzikale entertainment was in handen van kinderen die hun instrument nog moesten leren bespelen en mensen die het Chinees nog moesten leren spreken. Charmant maar voorspelbaar.

DRAAK

Volgens de Chinese kalender is 2012 het jaar van de draak. Dit fabeldier staat symbool voor voorspoed. Iets dat in het nieuwe jaar zeker van pas zal komen. Persoonlijk zouden we ons rechterbeen afgeven in ruil voor geluk en harmonie in onze familiekring en in de wereld. Vicerector De Moor grapt dat indertijd alle goede draken in het oosten gebleven zijn en alle slechte naar het westen gekomen zijn. Een ander dier dat

aandacht kreeg was de panda. Een schattige knuffelversie van dit geweldige beestje werd doorgegeven in het publiek onder muzikale begeleiding. Toen de muziek stopte kreeg de persoon die de panda in handen had een prachtige prijs Het communisme is dan toch niet zo slecht als Henry Kissinger altijd zegt.

Al bij al was het Spring Festival een toppie avondje zij het met enkele zware manco's. Het merendeel van de presentaties, acts en sketches waren in het Chinees. Nu zijn wij breeddenkend én Engelstalig én fans van loempia's maar hier begrepen wij geen zak van.

Tweede *bummer* van de avond was het culinaire luik. De rij was gigantisch en de chopsticks waren veel te snel op. Ook het

vlees was schaars en warme rijst smaakt in zijn eentje niet zo heel goed natuurlijk.

Conclusie? Een leuke avond voor de insiders maar een verloren avond voor ons. Met alle Chinezen maar niet met *den dezen*.

**Het
communisme
is dan toch zo
slecht niet**

"Nice statue for good luck"

Archieffoto

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket
@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

NIEUW POLITIEREGLEMENT VERBODT BEDELEN OP DRUKKE PLAATSEN

“Geen heksenjacht op sukkelaars”

Sinds 9 januari is in Leuven een nieuw politiereglement van kracht. Dat bepaalt onder meer dat bedelaars niet meer mogen bedelen op kruispunten of drukke plaatsen zoals de Diestsestraat, de Oude en Grote Markt. Ook straatmuzikanten moeten elders hun geluk gaan beproeven.

KENJI VERSTAPPEN

Iedere student of Leuenaar komt al wel eens een bedelaar tegen, aan de uitgang van de plaatselijke discounter of op drukke plaatsen zoals de Diestsestraat. Sinds 9 januari is de kans dat u hen tegen het lijf loopt een stuk kleiner. De stad voerde immers enkele bepalingen in haar politiereglement in om bedelarij tegen te gaan.

Zo zijn in een ruime perimeter in de Leuvense binnenstad bedelactiviteiten verboden. Het politiereglement vermeldt expliciet het verbod om te bedelen in het bijzijn van minderjarigen en bijvoorbeeld door het vertonen van bijvoorbeeld verminkingen, lichaamsgebreken of verwondingen.

Volgens Mark Vranckx, woordvoerder van de Leuvense politie waren die bepalingen nodig: “Deze regels zijn er gekomen omdat heel wat bedelactiviteiten gepaard gaan met vormen van criminaliteit. We herkennen regelmatig georganiseerde groepen die telkens in andere steden afgezet worden, speciaal om te bedelen. Daarbij moeten ze soms een bepaalde hoeveelheid geld bij elkaar zien te sprokkelen.”

oud dametje

Vranckx: “In sommige gevallen gaan bedelaars erg driest te werk. Ze focussen zich bijvoorbeeld op ouderen. Als die een centje uit de portefeuille willen halen, worden bepaalde bedelaars opdringerig als ze ook briefgeld zien zitten. Ik herinner me ook het voorval waarbij een oud dametje werd aangesproken toen ze geld

aan het afhalen was aan een automaat. Zij werd verplicht geld af te geven. We zouden graag willen dat die praktijken stoppen.”

Gevraagd naar statistieken antwoordt Vranckx dat hij niet meteen concrete cijfers in zijn hoofd heeft, maar dat het aantal feiten in stijgende lijn zit.

De vraag stelt zich of deze maatregel tegen bedelarij met criminele nevenverschijnselen niet de andere, zogezegd bonafide bedelaars treft. Door het reglement moeten ook zij uitwijken naar plaatsen waar minder mensen passeren, wat bedelen minder evident maakt.

Mark Vranckx: “Het is inderdaad zo dat bedelen sinds 1993 niet verboden is, maar het is ook absoluut niet onze bedoeling om de sukkelaars aan te pakken. Onze enige betrachting blijft vormen van overlast aan te pakken. Het moet in Leuven gezellig en veilig om te winkelen zijn. Misschien kunnen we die mensen ook op andere manieren helpen.”

Of de zogenaamde sukkelaars ook weggejaagd zullen worden van de door het reglement verboden bedelplekken, antwoordt Vranckx: “We zullen zien.”

Ook de juridische kant van het nieuwe reglement is niet meteen duidelijk. Vorig jaar liet de Stad Gent onderzoeken of zij haar bedelreglement kan beperken tot bepaalde plekken of bepaalde periodes. Een Brussels reglement, waarop de stad Gent zich baseerde, werd destijds door de Raad van State vernietigd.

Nick De Gregorio

Arbeidsmarkt | Over Di Rupo I

Het heeft Politiek België een wereldrecordtijd gekost om tot een regeerakkoord te komen. Euforie alom begin december, maar al snel bleken de kinken in de kabel niet meer op de vingers van twee handen te tellen. Niets nieuws onder de zon, zult u zeggen. Maar wat zijn de gevolgen voor de huidige studentengeneratie? Wij contacteerden enkele prominenten uit de leeftijdscategorie die op korte termijn de arbeidsmarkt mag gaan versterken.

CEDRIC HAUBEN & JELLE MAMPAEY

Uit verschillende hoeken komen verschillende meningen en kijken op de zaak. Wij pikten drie thema's uit de hoop die u potentieel na aan het hart liggen.

WERKLOOSHEID

Een eerste bittere pil is de aanpassing van de wachttuitkering (*zie kader*). Vooral de voorzitter van het jong linkse Animo Leuven, Stijn Smets, blijkt hier niet mee opgezet: “De hervorming van de wachttuitkering is een slechte zaak. Vooraleer je werkloze jongeren afstraft, moet je eerst zorgen dat er voldoende banen zijn voor hen. Dat is de verantwoordelijkheid van de regering. Momenteel is er een duidelijk banentekort. Maar je kunt jongeren niet laten opdraaien voor een crisis waar ze niets mee te maken hebben.”

WERKGELEGENHEID

Dat wordt deels tegengesproken door de voorzitter van Jong VLD, Frederick Vandeput: “Niet de overheid, maar wel bedrijven zelf staan in voor het creëren van extra werkgelegenheid,” zegt hij. “Het enige dat de regering kan doen is een gunstiger kli-

maat scheppen, door werkgevers *incentives* te geven om nieuwe mensen aan te nemen. Zo wordt het uitblijven van een loonlastenverlaging stilaan erg problematisch”. België heeft de tweede hoogste belasting op arbeid in Europa en dat schrikt buitenlandse investeerders af. In tegenstelling tot buurlanden Duitsland en Nederland die, mede door

“Het nodige geld halen bij de rijken”

hun lage loonlasten, hun winsten uit buitenlandse betrekkingen zelfs in crisistijd nog weten te verhogen. “Als we competitief willen blijven op de internationale markten moeten die loonlasten dringend naar beneden.”

Daartegenover staat dan weer de coördinator van de jongerenvleugel van socialistische vakbond ABVV, Mike De Herdt: “Een verlaging van de sociale lasten komt

niemand ten goede. Sterker nog, het zou enkel de armste bevolkingsgroep nog armer maken. Ook hangt zo'n belastingvermindering absoluut niet samen met een stijging van het aantal jobs op onze arbeidsmarkt, zoals steeds wordt beweerd.” Die laatste stelling lijkt te worden onderuitgehaald in elke basiscursus macro-economie, maar De Herdt klinkt erg zeker van zijn stuk.

Voor de noodzakelijke opflakking van onze economie vindt De Herdt overheidssubsidies de ideale trigger: “In plaats van financiële stimuli bij rendabele sectoren met een groot groeipotentieel, zoals die van de zonnepanelen, weg te halen, zou men die net moeten uitbreiden. Het nodige geld daarvoor moet dan gehaald worden waar het geld zit: bij de rijken.”

INSpraak

Maar er is ook een fundamenteel probleem in het regeerakkoord. Volgens Vandeput (Jong VLD), is er in ons land een groot gebrek aan inspraak voor jongeren. “Bij de totstandkoming van het akkoord wordt er te weinig rekening gehouden met wat jongeren ten goede komt,” zegt hij. “We zien dat niet alleen de politieke partijen dat akkoord beleggen, maar dat ook de zogenaamde Groep van 10 (*die bestaat uit werknemers- en werkgeversorganisaties, red.*) bijzonder veel te zeggen heeft. Aanpassingen die door die laatste gedaan worden, komen zeer zelden overeen met de belangen van de jongste generatie. Zo kregen bijvoorbeeld de vakbonden vorige week alsnog hun zin, door

een aanpassing van het regeerakkoord die de pensioenregeling versoepelt. Die extra lasten zullen rechtstreeks door de actieve bevolking van morgen worden gedragen.” Vandeput bepleit dan ook een logische oplossing voor die ondemocratische gang van zaken: “De toelating van een jongerenvertegenwoordiger bij de Groep van 10 zou ons al een stuk vooruit kunnen helpen.”

Afgestudeerd... maar werkloos?

Wachttuitkeringen zullen veranderen in inschakelingsuitkeringen. Dat is de uitkering die een afgestudeerde krijgt nadat hij zijn wachttijd voltooid heeft. De werkloosheidsuitkering daarentegen geldt enkel voor mensen die al een minimum aantal dagen gewerkt hebben. De wachttijd voor een wacht- of inschakelingsuitkering wordt verlengd van negen naar twaalf maanden. Ook de toelatingsvoorwaarden voor een uitkering worden strenger. Je moet aantonen dat je actief op zoek bent naar werk. Je wordt daarvoor geëvalueerd door de gewestelijke werkgelegenheidsdiensten. Een afgestudeerde komt pas in aanmerking voor een uitkering als zijn drie laatste evaluaties positief waren. Naast de strengere toelatingsvoorwaarden worden de uitkeringen ook beperkt tot drie jaar (JM).

Gezocht | Studenten met een leefloon

Een derde van alle leeflonen gaat naar jongeren tussen 18 en 25 jaar. In absolute cijfers gaat het om 30 862 personen. Dat is niet niets, dacht ook Roel Van Aken, student Toegepaste Economische Wetenschappen aan de KU Leuven. En dus schrijft hij er zijn thesis over.

MARGOT HOLLEVOET

Roel Van Aken: "Een van de thema's waaruit ik mocht kiezen was armoede en wat we van armen kunnen leren op vlak van marketing. Dit heb ik een beetje naar mijn hand gezet door de situatie bij studenten te bekijken en hoe leefloons studenten hun geld budgetteren in vergelijking met niet-leefloonsstudenten."

Iedere student die geen inkomen heeft, over onvoldoende financiële middelen beschikt of financieel niet meer op zijn ouders kan terugvallen, kan in België een leefloon aanvragen bij het OCMW om zijn studies en alle studieregerelateerde zaken te betalen. Sinds september 2011 bedraagt het leefloon 770,18 euro per maand, waarvan de student huisvesting, studiegeld, cursussen en het huishouden moet bekostigen.

Roel: "Is het bestaansminimum voor een leefloonsstudent wel toereikend voor het bekostigen van hun studies en andere grote uitgaven? Verdelen ze hun maandelijks budget anders over de verschillende uitgaveposten in vergelijking met niet-leefloonsstudenten? Nemen ze op een andere manier beslissingen als ze winkelen? *Mental budgetting* en consumptiebeslissingen zijn de

twee grote thema's die ik onderzoek in mijn thesis."

"Aan de hand van interviews met zowel leefloonsstudenten als niet-leefloonsstudenten probeer ik te achterhalen of er een verschil in budgettering is. Leefloonsstudenten zijn daar vaak zelf verantwoordelijk voor, omdat OCMW's een gebrek hebben aan tijd en middelen om hen daarbij te helpen. Leggen leefloners zichzelf regels op? Hebben ze andere uitgavecategorieën vergeleken met niet-leefloonsstudenten? Ook hun consumptiegedrag interesseert mij. Naar welke supermarkt gaan leefloonsstudenten? Op

welke manier doen ze hun inkopen? Letten ze meer op promoties en kortingen dan een niet-leefloonsstudent?"

RESPECT

"Dat is nog nooit onderzocht en daarom is het zo interessant. Het is nodig dat dit onderwerp in de schijnwerpers gezet wordt. Jongeren die hun diploma behalen met de financiële hulp van een leefloon, verdienen respect. Mensen staan te weinig stil bij de druk die studenten met een leefloon voelen. Ze moeten bezig zijn met zaken waar een normale student zich niets van moeten aantrekken. Een voorbeeld: toen op het einde van de maand zijn budget op was, wachtte een student met het kopen van een geschenk voor een van zijn beste vrienden tot hij zijn leefloon gestort zag op zijn rekening. Het OCMW evalueert hen, ze moeten hun inzet kunnen bewijzen, ze staan onder enorme druk om te slagen. Een leefloon toekennen aan

een student gebeurt onder strikte voorwaarden. De wet verplicht de student en het OCMW om zich aan een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie (GPMI) te houden. Dat GPMI wordt weergegeven in een contract en bevat verschillende afspraken zoals de participatie aan lessen op regelmatige basis, de deelname aan examens, het aan de dag leggen van de nodige inzet om te slagen, zijn/haar werkbereidheid aantonen, weekendwerk, vakantiewerk, enzovoort."

Roel Van Aken zoekt nog studenten die studeren aan de hand van een leefloon om deel te nemen aan zijn onderzoek. Ben jij tussen 18 en 25 jaar oud, studeer je aan een Vlaamse hogeschool of universiteit en krijg je financiële steun via een leefloon en wil je meewerken of wil je graag extra informatie? Neem dan contact op met Roel via roel.vanaken@student.kuleuven.be. Anonimiteit wordt gegarandeerd.

“Studenten met een leefloon verdienen respect”

Vief Leuven | Jouw kans op inspraak

Op zaterdag 17 maart gaat een nieuw Leuven project, Vief Leuven, officieel van start. Dat project hoopt aan jonge creatieve Leuvenaars een stem te geven om zo tot progressieve en realiseerbare ideeën te komen die de Leuvense samenleving comfortabeler en socialer maken. Geloof u zelf in de maakbaarheid van de samenleving, dan weet u waar naartoe te gaan.

FRANK PIETERMAAT

De missie die Vief Leuven zichzelf vooropstelt, ligt er niet om. Zij hopen op 'het grootste geluk voor het grootste aantal Leuvenaars, nu en in de toekomst'. Hiervoor doen zij een beroep op jonge mensen die iets te vertellen hebben over samen leven, wonen en werken. Het einddoel wordt een rapport met de ideeën en plannen waar de bestuurders van Leuven uit kunnen putten.

Mich De Winter (sp.a), initiatiefnemer van dit project, legt uit hoe dit tot stand kwam: "Het initiatief is eigenlijk

heel organisch gegroeid vanuit de Leuvense jongeren. Daar zitten kunstenaars tussen, mensen uit sport- of muziekclubs, maar ook jongeren met een zeker politiek engagement. We richten ons voornamelijk op mensen tussen 18 en 35 jaar oud, dus op jeugd en jonge gezinnen. Dat is een

bewuste keuze, omdat we vanuit de jeugd een signaal willen geven aan de stad dat er ook in onze generatie nagedacht wordt over zulke zaken. We willen door het geven van advies als het ware mee besturen in de stad."

Om mee te besturen organiseert Vief Leuven op 17 maart een heus startevenement. Daar wordt in drie werkgroepen nagedacht rond mobiliteit, huisvesting en creativiteit in de stad. Daar hoopt Vief Leuven ook studenten bij te betrekken, vertelt De Winter: "Bij de jeugd in Leuven horen natuurlijk ook de studenten. Die proberen we te bereiken, al is dat niet altijd even makkelijk. Zo komt het niet goed uit dat ons startevenement op een zaterdag valt, want dan heb je sowieso minder bereik bij kotstudenten."

OVERLAP?

Toch lijkt Vief Leuven enigszins te overlappen met een ander project van vorig najaar, met name Leuven Overmorgen. Ook zij wilden nadenken over de toekomst van Leuven, ondermeer op vlak van huisvesting en mobiliteit. Toch zijn er volgens De Winter duidelijke verschillen: "Het overleg heeft tot doel om een beperkt aantal concrete voorstellen aan de stad te kunnen voorleggen en niet zozeer om brede doelen voorop te stellen. In die zin verschillen we van Leuven Overmorgen. Ook kwam dat vanuit het stadsbestuur, terwijl het bij ons van beneden uit groeit."

"Daar gaat het niet echt om concrete voorstellen," vervolgt De Winter, "maar wordt eerder een brede aanpak gehanteerd. Nu, begrijp me niet verkeerd, Leuven Overmorgen heeft heel goede zaken op tafel gelegd. Wij willen zulke zaken in onze werkgroepen gewoon concreter omvormen tot echte beleidsvoorstellen. Er zijn enorm veel ideeën uit voortgekomen, maar hoe moeten die nu uitgevoerd worden? Wat is er precies mogelijk? Dat willen we uitzoeken."

“Bewust gefocust op de jeugd en jonge gezinnen”

Student Welcome Snow Edition

Broeders en zusters, verenigt u op 16 februari op de Oude Markt. Na de Studentenwelkom in september, is er nu ook een wintereditie. VTK, VRG en Ekonomika slaan de handen in elkaar en in samenwerking met de vzw Oude Markt en een aantal andere partners organiseren zij de Student Welcome Snow Edition. DJ's als Regi en studentenpromo's allerhande begeleiden u doorheen de avond.

FRANK PIETERMAAT

Donderdagavond omstreeks 19 uur barst het feest los. Dan neemt de eerste DJ plaats op de brug die over de Oude Markt geplaatst zal worden. Wie op oudjaar in Leuven was, weet over wat voor brug we spreken. Head-

“Oude Markt kan volstromen”

liners Dimitri Vegas & Like Mike en Regi zullen respectievelijk om 21 uur en 22 uur beats op het publiek loslaten.

“Het idee is ontstaan ergens in april samen met collega's van VRG en VTK,” vertelt preses van Ekonomika Thomas Devroe. “Het idee was om een studentenwelkom te

doen op de Oude Markt. Na wat nadenken hoe dat uit te werken, zijn we omstreeks juni gaan samenzitten met de Oude Markt. Begin vorig semester zijn we op zoek gegaan naar artiesten en hebben we een taakverdeling op poten gezet. Ondertussen is het uit-groeid tot een redelijk groots *event*.”

Dat de uiteindelijke initiatiefnemers VTK, VRG en Ekonomika waren, hoeft niet te verbazen, stelt Thomas: “We hadden natuurlijk kringen nodig die enigszins kapitaal hadden. De financiering is een combinatie van geld van de kringen en sponsoring. Ook de Oude Markt en andere partners zorgen voor een mooie verdeling van de geleverde financiële inspanningen.”

PROMO'S

Dat het evenement in Leuven breed gedragen wordt, bewijst de medewerking van een groot aantal partners. Zo bijvoorbeeld de KU Leuven, de stad en ook de vzw Oude Markt. Voorzitter Eddy Beckers: “Wij willen met dit initiatief de student na zijn exa-

mens in januari opnieuw feestelijk welkom heten. Het is vanzelfsprekend aangenaam om de Oude Markt zo positief te profileren, maar het is zeker niet als reactie op voor-bije negatieve voorvallen. Dit project staat al maanden op de rails. De samenwerking met de studenten was perfect, een uitermate fijne ervaring.”

Een aantal cafés op de Oude Markt biedt vanaf 1 uur ook studentenpromo's aan, onder meer Alegria en Louvain Louvain. “Iets waar de kringen zelf voor ge-zorgd hebben,” aldus Beckers.

De stad zelf was meteen mee, zegt schepen van Feestelijkheden Dirk Vansina (CD&V): “De aanvraag van zowel de Oude Markt als van de studentenkringen kon ons meteen bekoren. Wij zijn pal achter hun initiatief gaan staan als stad. Er is ons nooit iets van financiële injectie gevraagd. Wel leveren we logistieke steun in de vorm van materiaal, politie en dergelijke.”

“Wij zijn vooral tevreden dat de Oude Markt een nieuwe kans krijgt om zich op een positieve manier te profileren,” stelt Vansina. “De laatste tijd is de Oude Markt nogal vaak op een negatieve manier in de pers gekomen en dat is nooit leuk. Nu krijgen ze de kans om zich op een manier te tonen waarop wij willen dat de Oude Markt in de belangstelling staat, als aangename ontmoetingsplaats.”

VOLLE MARKT

Dat ook stad Leuven zich op deze manier als grootste studentenstad van Vlaanderen kan profileren, is natuurlijk mooi

meegenomen. “De Studentenwelkom is altijd een initiatief geweest vanuit Leuven dat verder is overgenomen. We hopen dat ook dit event die rol op zich kan nemen,” klinkt het unisono bij Devroe en Vansina.

Vansina looft ook de professionaliteit van de studenten: “Rechtstreekse samenwerking met de studenten is er nooit echt geweest, maar ik was wel zeer onder de indruk op de persconferentie. Daar za-

Positieve profilering voor studentenstad Leuven

ten echt mannen die wisten van aanpakken. Zij hadden alles op een zeer professionele manier geregeld, onder meer bij het zoeken naar sponsors. Zo brachten ze sponsors aan die de Oude Markt nog nooit gezien had. We kunnen als stad fier zijn op de studenten die onze universiteit voortbrengt.”

Thomas hoopt in ieder geval op massale belangstelling: “Ondanks de koude (*het KMI voorspelt vriestemperaturen, red.*) hopen we toch op veel volk. Toegang is ook gratis, dus de Oude Markt kan volstromen.”

100 jaar studentenfanfare | Boem paukeslag

“Boem! Paukeslag. Daar ligt alles... ..plat. Weer razen violen bassen koperen triangel.” Neen, we zijn geen plagierende dadaïsten. Wel is er reden tot feestvreugde. De Leuvense studentenfanfare bestaat binnenkort namelijk 100 jaar! Hoera. Joep Nieuwenhuis - Piere voor de vrienden - speelt trombone bij de studentenfanfare.

LAURA HOLLEVOET

De studentenfanfare van Leuven ontstond in 1911. De fanfare was lange tijd een apart onderdeel van het Katholieke Hoogstudentenverbond (KVHV) Leuven. KVHV werd opgericht in 1902 door de splitsing van het unitaire Société Générale des Etudiants. Vanaf 1993 maakte de fanfare deel uit van het Seniorenkonvent (SKV), het equivalent van de huidige studentenraad LOKO, maar dan voor studentenclubs.

Dit jaar viert de fanfare zijn honderdste effectieve werkjaar. Van 9 februari tot 15 februari vieren ze hun jubileumweek met allerlei activiteiten. Wie meer wil weten over de achtergrond van de fanfare kan er altijd het boek *De zonen van Cecilia, een verhaal van 100 jaar muzikale heroïek* op nalezen. Ter gelegenheid van het jubileum gunt Joep Nieuwenhuis ons een kijk in eigen boezem en vertelt over alcohol, vrouwen en linten.

ALCOHOL EN VROUWEN

Veto: “Ze spelen één noot en drinken twee pinten,” zei vicerector Cruysberghs ooit.

Joep Nieuwenhuis: «Dat klopt wel, we drinken evenveel als we spelen. De twee gaan zo'n beetje hand in hand. We zorgen er wel voor dat we nog muziek kunnen spelen wanneer het moet. Als je de gewoonte hebt veel te drinken, ken je de technieken om toch nog

behoorlijk te spelen terwijl je zat bent.»

«Iedereen die lang genoeg bij de fanfare blijft, krijgt een bijnaam. Dat gebeurt tijdens de ontgroening. Later kan de naam nog veranderen. Dat was bij mij bijvoorbeeld het geval. Ik vond mijn eerste naam niet speciaal. Nu is mijn bijnaam Piere, wat een West-Vlaams woord is voor kotsen.»

Veto: *Klopt het dat jullie geen vrouwen dulden in jullie fanfare?*

Joep: «We zijn een mannenclub, dat betekent dat er geen vrouwen in mogen. Om de zoveel tijd komen er meisjes of vrouwen vragen of ze niet bij de fanfare

“Vrouwen mogen er niet in”

mogen komen spelen, maar dat gaat niet. Het is niet dat we ze niet willen, het is eerder uit traditie. Er zijn veel andere clubs die nog gescheiden zijn. Dat in tegenstelling tot kringen, waar dat niet zo veel uitmaakt.»

«Het beeld van studentenclubs is daarom inderdaad wat conservatief, maar niet in de slechte zin. We hebben niet de bedoeling seksistisch te zijn. Ik zeg

altijd tegen vrouwen die erbij willen, dat ze zelf een fanfare mogen oprichten.»

LINTEN JATTEN

Veto: *Is alles altijd peis en vree in jullie studentenclub, mannen onder elkaar, zonder last van vrouwen?*

Joep: «Om de zoveel tijd is er ruzie, vaak in een dronken bui, maar dat wordt dan uiteindelijk wel uitgesproken. Ook met andere clubs hebben we nooit echte problemen gehad. We worden wel eens gevraagd te spelen op huncantussen. Er is wel ooit een

lichte ruzie ontstaan met Ekonomika.»

«Iemand van ons had namelijk het lint van de preses van Ekonomika gestolen. We hebben het uiteindelijk wel teruggegeven. Een lint is namelijk iets heel persoonlijks, als schacht heb je ervoor moeten werken om het te verdienen. Je hebt er een soort band mee. We hebben ook een petje. (*Haalt trots zijn lint en petje uit de rugzak*)».

«Bij de kringen zie je nooit zulke petjes. Het petje moet je op de achterkant van het hoofd zetten. (*Zet het petje op het hoofd*) Bij

het petje en het lint horen allerlei regels, die terug te vinden zijn in de codex. Wij zijn wel niet zo heel strikt met de traditie, plezier maken blijft het belangrijkste. Zo laten we onze schachten niet te hard afzien, ze moeten later ook nog bij ons willen blijven.»

Veto: *Keken jullie al lang uit naar het jubileum?*

Joep: «Ja, er zijn al vijf jaar voorbereidingen aan de gang. Zo organiseren we nu woensdag een TD in het zaaltje naast Het Archief! Ook schreven we een boek over onze geschiedenis, ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan.»

De studentenfanfare annibus 1823-1824

In mijnen tijd (1) | Wouter Van Besien

"In mijnen tijd was het beter!" We horen het de bomma vaak zeggen en knikken goedgevolg. Maar was dat ook wel zo? Om dat te weten te komen, gaan we wekelijks op bezoek bij een oud-preses die zich op een bepaalde manier bekend heeft gemaakt. Beginnen doen we met Groenvoorzitter Wouter Van Besien.

MARGOT HOLLEVOET & JELLE MAMPAEY

Veto: *U was hoofdcoördinator, m.a.w. krico, bij Politika. Welke activiteiten zijn u het best bijgebleven?*

Wouter Van Besien: «Onze topactiviteit was de Deftige Dagen. In die tijd bestond het cliché dat sociale wetenschappers "ongewassen" waren. Die week droeg iedereen een kostuum. Er was een galabal, een klassiek concert. Zo wilden we het clichébeeld tegengaan. Nu bestaat die week niet meer. Misschien omdat het cliché ook verdwenen is.»

Veto: *Politika was in die tijd een kring die zich expliciet als egalitair profileerde. Was dat belangrijk voor u?*

Van Besien: «Dat was heel belangrijk. We waren tegen hiërarchie, wat zich uit in de naamgeving. Ik was hoofdcoördinator. Ik was voorstander om de benaming om te vormen tot kringcoördinator, wat ondertussen ook gebeurd is. De naam kringcoördinator houdt nog minder hiërarchie in. We spraken niet van een presidium en een preses, we droegen ook geen linten. Bovendien waren we sterke tegenstanders van dopen. Dat is een vernederende bezigheid. Wij vonden dat echt fascistisch, zoals je die doopmeesters moest aanspreken en gehoorzamen. Wij begrepen niet hoe iemand zich vrijwillig zo kon laten vernederen.»

«Wat voor ons ook belangrijk was, was de aard van de verkiezingen. Voornamelijk bij VRG en Ekonomika was dat een grote commercialisering met geweldige budgetten en sponsors. Ben je de beste studentenvertegenwoordiger als je de beste contacten hebt met het bedrijfsleven? Wij stonden daar heel kritisch tegenover. Wij vonden dat onze kringwerking een ander karakter moest hebben.»

Veto: *Deed u ook aan studentenvertegenwoordiging?*

Van Besien: «Zelf was ik daar niet intens mee bezig, dat deed onze coördinator Onderwijs. Ik zat wel op de Kringraad van LOKO. Ik herinner me nog een heroïsche discussie over het uitdelen van subsidies. De Kringraad moest de subsidies voor de vrije verenigingen verdelen. Het KVHV (*Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond, red.*) had om subsidies gevraagd. Zij hadden in hun boekje *Ons Le(u)ven* een editoriaal geschreven dat ronduit homofoob was. Een van de voorwaarden om subsidies te krijgen was het respecteren van de rechten van de mens. Wij hebben toen als Politika voorgesteld om het KVHV niet te subsidiëren aangezien ze de rechten van de mens niet respecteerden. Dat is een ellenlange discussie

geweest op de Kringraad, met uiteindelijk een onbesliste stemming, exact *fifty-fifty*. De statuten zeiden dat bij een staking van stemmen de bestaande situatie behouden moest blijven. Vervolgens moesten we dus discussiëren over wat die bestaande situatie was. De voorzitter van de vergadering merkte op dat ze vorig jaar subsidies kregen en dat ze er dat jaar dus opnieuw moesten krijgen. Wij hebben toen tegengeworpen dat je elk jaar een nieuwe aanvraag moet indienen. De bestaande situatie was dus: geen subsidies. Uiteindelijk werd alles uitgesteld

“NSV! kreeg vanzelfsprekend geen geld”

tot de volgende vergadering. Intussen had de universiteit gedreigd om de subsidieverdeling weg te halen van LOKO als ze KVHV geen geld zouden geven. De volgende vergadering hebben we dan ook de stemming verloren en kreeg KVHV haar geld. Het NSV! (*Nationalistische Studentenvereniging, red.*), dat nu wel door LOKO gesubsidieerd wordt, kreeg toen vanzelfsprekend geen geld.»

POLITIEKE STANDPUNTEN

Veto: *Tegenwoordig nemen de Leuvense studentenverenigingen principieel geen politieke standpunten in. Vindt u dat een goede houding?*

Van Besien: «Dat deden wij wel. Ik herinner me nog lange discussies of we nu voor of tegen referenda waren. Het was een tijd van politieke vernieuwing, wij vonden als studentenvertegenwoordigers dat we daar een standpunt moesten over hebben. We waren toen geen voorstander van referenda. We vonden dat dat een simplificatie was. Het maatschappelijk debat is veel genuanceerder dan een ja-nee-vraag. Nu ben ik van mening veranderd. Ik zie de meerwaarde van een referendum in als onderdeel van een democratie, niet als afzonderlijk instrument.»

«Ik vind het wel logisch dat er politieke standpunten ingenomen worden door studentenvertegenwoordigers. Dat betekent niet dat je je affilieert met een bepaalde partij. Er zullen ongetwijfeld studenten zijn die

Nick De Gregorio

“Wij waren tegen hiërarchie”

het niet met het kringstandpunt eens zijn, maar dat is geen probleem. Je hebt open besluitvormingsprocedures en iedereen mag mee discussiëren. Dat is ook zo in politieke partijen, niet iedereen in onze partij is het over elk dossier eens, maar toch nemen we een standpunt in. Zo zijn er in onze partij voor- en tegenstanders van stemplicht. Het partijstandpunt is echter tegen stemplicht.»

Veto: *Vindt u dat professoren voldoende aan maatschappelijke dienstverlening doen?*

Van Besien: «Ik kan daar niet bijzonder gedocumenteerd over spreken, maar ik vind van niet. Mijn mening is gebaseerd op wat ik in het publieke debat zie gebeuren. Er zijn beperkte groepen van mensen

die zich heel bewust als opiniemaker naar voor schuiven, bijvoorbeeld Carl Devos en Paul Degrauwe. Ik apprecieer dat, maar ik denk dat het soms beter en onderbouwder kan. Om de twee dagen moeten zij een analyse afleveren. Die analyses hebben daardoor een zekere oppervlakkigheid. De maatschappelijke dienstverlening van een academicus zou anders moeten zijn dan die van een journalist. Een academicus moet geen snelle analyse maken, commentaar leveren bij wat gisteren gebeurd is. Hij zou op een toegankelijke manier oplossingen moeten aanreiken. Al is het dan een keer om het jaar, maar dan wel stevig onderbouwd zodat de politiek er niet zomaar naast kan kijken.

Het nieuwe jaar | Tijd voor veranderingen

De blok- en examenperiode staat bij de student garant voor totaal isolement. Toch is duidelijk dat het nieuwe jaar al dan niet enkele aanpassingen zal voortbrengen. Een kort overzicht.

FRANK PIETERMAAT

BIER WORDT DUURDER

Bierbrouwer AB Inbev verhoogt zijn prijzen. Concreet gaat het om een prijsstijging die vanaf 1 maart ingaat. Gemiddeld wordt er verhoogd met 5,9 procent. Belangrijkste voor cafés en consoorten, is de prijs van de vaten. Die wordt verhoogd met 5,5 procent.

En dat zal vermoedelijk ook doorgerekend worden naar de klant, al hoeft dat niet noodzakelijk.

Voorlopig zijn er geen meldingen dat de prijzen ook in de fakbars omhoog zullen gaan. Al werd reeds in het begin van het jaar gesteld dat ook dat niet zal kunnen uitblijven. Stijgende prijzen of niet, wij zullen de fakbars of de *Seven Oaks* niet links laten liggen.

GEEN FIETS ONDER DE SOMERPLEIN

De werken aan het Fochplein zijn aan hun laatste fase bezig. Verwacht wordt dat de vervollediging voor april zal zijn. Al kan er sinds 1 maart niet meer van het Fochplein gesproken worden. Dat is dan immers officieel omgedoopt tot het De Somerplein, naar de vroegere rector van de KU Leuven.

Onder dat De Somerplein worden er 560 plaatsen voorzien in een ondergrondse fietsenstalling. Die is echter niet voortdurend open, wat protest opleverde van onder meer Jong Groen. Zo

zal je er van zondag tot en met woensdag je fiets slechts kunnen plaatsen tot middernacht. Van donderdag tot en met zaterdag is dat tot 3 uur 's nachts. Als je fiets op die momenten niet weg is, dien je te betalen. Knoop dat alvast in de oren.

DOOR ROOD LICHT?

Nog iets om goed te onthouden, is dat door een rood licht fietsen (nog) niet mag. Dat klinkt misschien logisch, ware het niet dat daarrond wel veel gecommuniceerd werd door de regering. Zo werd een wet goedgekeurd,

die binnenkort van kracht gaat, waarbij het in bepaalde gevallen toegestaan is om het rode licht als fietser te negeren. Dat kan op plaatsen waar daarvoor een speciaal verkeersbord geplaatst werd.

Dat gaat echter in tegen het verkeersreglement, dat ons al sinds jaar en dag aanleert dat verkeerslichten steeds voorrang hebben op borden. Aanpassingen zijn dus nog nodig en het verhaal wordt ongetwijfeld vervolgd. Blijf dus voorlopig nog maar mooi staan voor een rood licht. Dat negeren kost u immers 150 euro.

Bookers (1) | Een platform voor jonge kunstenaars

Bookers is een programma op Radio Scorpio dat naar eigen zeggen lijnen trekt tussen literatuur en muziek en daar kanttekeningen bij maakt. In het tweede semester gaat Veto de literaire samenwerking aan. Ter intro: een interview met Annelies Moons, een van de twee presentatrices.

ELS DEHAEN

Veto: Hoe groeide het idee voor een boekenprogramma?

Annelies Moons: «In *Dafalgan*, een vorig programma dat ik voor Radio Scorpio maakte, stelde ik altijd de playlist samen. Dat was niet het belangrijkste van het programma toen, maar ik merkte dat ik dat wel een van de leukste dingen vond. Een muziekprogramma vond ik echter te voor de hand liggend. Toen merkten Myrthe (*Luyten, de copresentator, red.*) en ik dat we allebei heel graag lezen en bovendien sterk het gevoel hadden dat als je een boek leest, je daar muziek bij hoort.»

«We willen boeken en muziek samenbrengen omdat we het idee hebben dat literatuur en muziek allebei een verhaal vertellen, maar dat een nummer gewoon iets korter is. Toch is het allebei zo beeldend, dat je het heel makkelijk in verband kan brengen.»

«We willen zeker niet pretenderen alles over literatuur te weten. Het uitgangspunt van *Bookers* is om niet te recenseren, omdat we daarvoor niet genoeg expertise hebben. Bij een bespreking vertrekken we altijd vanuit ons eigen leven en wie we zelf zijn.»

SELECTIE

Veto: Speelt dat een rol in de selectie?

Annelies: «In het eerste semester kozen we vooral voor boeken die minstens één van ons al had gelezen en die een impact op ons hebben gehad. Dit semester zullen we dat blijven doen, maar daarnaast zullen we boeken bespreken die we altijd al hebben willen lezen en boeken die prijzen hebben gewonnen. Het is altijd interessant om zelf na te gaan of boeken naar onze mening terecht bekroond zijn.»

«Dit semester hebben we bovendien enkele boeken van muzikanten geselecteerd, omdat we ons afvragen of de soundtrack bij het lezen daar nog nadrukkelijker aanwezig is.»

ERVARING

Veto: Is lezen een rijkere ervaring nu jullie er een radioprogramma over maken?

Annelies: «Ja, want na een tijd ga je op een andere manier lezen. In het begin was dat niet zo, maar nu schrijf ik vaak op tijdens het lezen. Dat zijn dan dingen die me opvallen, of zaken die we misschien in de uitzending kunnen gebruiken. Je gaat sowieso ook iets gericht lezen. Het blijft ontspanning, maar het is anders dan in de zomer op vakantie een boek lezen.»

«Dat is zeker een meerwaarde. Je gaat meer verbanden zien tussen de boeken, juist omdat je er meer mee bezig bent. Je hebt er een uur over gepraat tijdens de uitzending, maar ook een paar uur tijdens de voorbereiding. Je herinnert het je veel sterker.»

«Wanneer je dan een volgend boek leest en er komt een thema terug, ga je dat veel sneller oppikken. Een thema zoals escapisme is misschien al in tien uitzendingen geweest omdat dat zo vaak terugkomt in literatuur. Het is interessant om te zien hoe dat in boeken terugkomt op dezelfde of juist een heel andere manier.»

KUNST

Veto: Er is ook ruimte voor kunst. Hoe selecteren jullie de kunstenaars?

Annelies: «Het enige criterium dat we hanteren is dat de kunstenaar iets origineels moet kunnen, maar op de meest *basic* manier. Er waren mensen die iets perfect

konden natekenen en dat was best indrukwekkend, maar dat is niet wat we zoeken.»

«Sommige kunstenaars hebben ervoor gestudeerd, andere niet. Dat hoeft ook niet voor ons. We hadden onlangs een meisje van het vijfde middelbaar dat heel veel met fotografie bezig was en daar is geen platform voor in de nationale media of ergens anders. Enkel op sites als Tumblr hebben ze dan een *fanbase*, maar dat is onder een pseudoniem. Wij willen die kunstenaars een kans geven.»

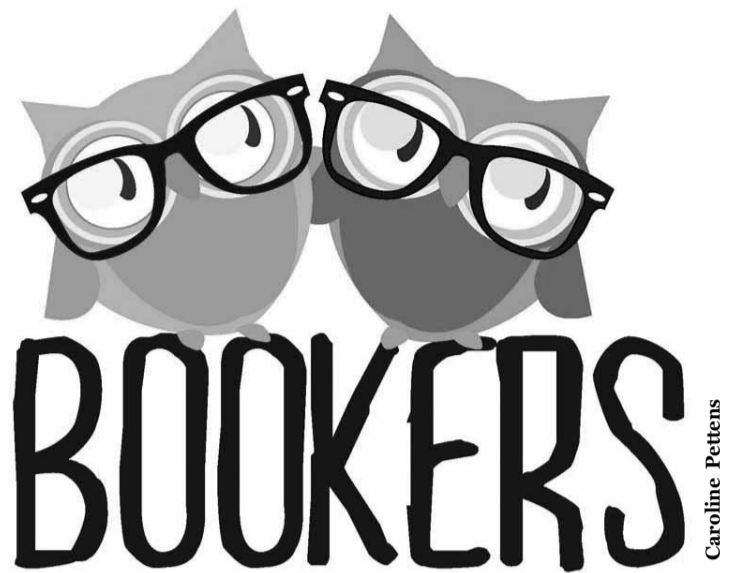
«Dat was aanvankelijk niet onze bedoeling, wij dachten aan vier kunstenaars die eens per maand iets zouden maken. Maar

nu zitten we aan ongeveer 25 kunstenaars en er komen er nog bij. Dat is fantastisch, want zo kunnen we veel meer mensen een platform geven en blijft het ook fris en interessant.

Veto: Komt kunst over op de radio?

Annelies: «Kunst op de radio is moeilijk, maar het vult elkaar een beetje aan. We zetten het op voorhand online, zodat mensen het al kunnen zien en er zich een beeld bij kunnen vormen. Tijdens de uitzending kom je er dan meer over te weten en dat geeft een heel andere dimensie.

Bookers is elke woensdag van 19 uur tot 20 uur te beluisteren op Radio Scorpio (106 FM)

Voorbeschouwing | Kulturama en Artefact

Deze week zijn het drukke tijden voor cultuurminnend Leuven. Kulturama stelt haar tiende, en tevens laatste editie voor. Het afscheid is echter niet in mineur: het festival presenteert een ongeëvenaard ratjetoe tjokvol veelbelovende uitblinkers in verschillende kunst disciplines. Veto waadde door het drukke programma en koos enkele potentiële hoogoliegiers voor u uit.

WIM DEHAEN & JELLE MAMPAEY

Muziek liefhebbers zullen ongetwijfeld hun gading vinden in het programma van Kulturama. Donderdag presenteert het Depot onder de noemer *De Helden van Morgen* een aantal jongelingen die het wel eens zouden kunnen maken. De Ierse zanger en componist Gavin Friday hoopt de vol-

“Poppy songs en zweterige danstracks”

gende dag te bewijzen dat het schrijven van de soundtrack bij 50 Cents film *Get Rich Or Die Tryin'* geen losstaand hoogtepunt in zijn muzikale carrière was. Tussen de emotionele songs door kan u ook uw gezicht er laten afblazen door het indrukwekkende geluidssysteem van het in de Heverleese bossen verborgen Alma 3-studentenrestaurant. Een selectie met geliefde dubstepdequents zullen de bewonderaars van lage frequenties alles geven wat hun hartje verlangt.

Naast poppy songs en zweterige danstracks kan er ook genoten worden van een breed gamma aan klassieke muziek en jazzoptredens. In 30CC zal de vingervlugge pianist

Bill Carrothers een avondvullende reeks jazzoptredens voorstellen. De dag erop zal **the Cinematic Orchestra** de wankel grens tussen jazz, triphop en pop bewandelen. Donderdag zullen de leraren van **SLAC/Conservatorium** tonen hoe het echt moet en een divers klassiek concert brengen. Later die week kan u **Ensemble XXI** in de predikherenkerk zien bewijzen dat samples een plaats hebben in hedendaagse gecomponeerde muziek. Zaterdag zal het **Odyseia Ensemble** het publiek in museum M verwonderen met een geheimzinnig staaltje muziekterrorisme.

META

In de nieuwe culturele uitvalsbasis OPEK wordt op Kulturama het spectrum van de podiumkunsten verkend. Prijswinnende gezelschappen zoals **Braakland/ZheBilding** en **fABULEUS** zullen u met inspirerende voorstellingen leren waarom uw belastinggeld naar cultuursubsidies moet gaan in plaats van naar het genezen van jeugdige kankerpatiëntjes. En wat te denken van **Leen Verheyen** en **Margot Vyverman** die in de stadsbibliotheek Tweebronnen hun micronatie Banitova voorstellen? Ook verschillende Leuvense galerieën stellen hun deuren open voor een hapklare brok beeldende kunst. Als u wilt zien hoe zo'n kunstenaar dat eigenlijk aanpakt, kan u in de bibliotheek zien hoe tekenaar **Wide Vercnocke** live illustreert. In OPEK kan u terecht voor een gigantische verzameling met antieke filmaffiches. Wie daardoor het water in de mond krijgt, kan ook daadwer-

kelijk naar een film gaan. Cinema ZED presenteert namelijk een reeks films rond cinema. Meta!

ASCII

Van 14 tot 23 februari vindt in het Leuvense kunstencentrum STUK de expositie Artefact plaats. Het festival beperkt zich tot mediakunst en is in dat genre de koploper in België. De elfde editie draait rond het thema *social contract*. De verhouding tussen individu en staat wordt centraal geplaatst. Het sociaal contract is een concept uit de zeventiende-eeuwse politieke filosofie. De tentoonstelling wil nagaan wat de betekenis ervan is in onze geglobaliseerde en gemediatiseerde samenleving. Daarvoor worden allerhande soorten mediakunst aangewend.

Het voordeel van mediakunst is dat de kunstwerken wel eens op internet te vinden zijn. Een voorbeeld is het kunstwerk *All Over* van **Samuel Bianchini** uit 2009. Bianchini schrijft zich in in de lange traditie van ASCII-kunst, waarbij de symbolen van de ASCII-tekenset worden aangewend om afbeeldingen te creëren. Hij gaat echter een stap verder. Bianchini maakt afbeeldingen waarbij de symbolen gelinkt zijn aan de schommelingen van de internationale beurzen. De symbolen wijzigen onopvallend. Op die manier worden de afbeeldingen voortdurend vervormd en wordt de herkenbaarheid op de proef gesteld. De afbeeldingen zijn dubbele representaties, ze bestaan niet enkel uit de afbeelding van een scene, maar brengen de werkelijkheid van beurstransacties overal ter wereld samen op een klein computerscherm. Een mierenhoop van zenuwachtige bankiers wordt omgezet in een chaotische werveling van ASCII-tekens. Een ongemakkelijke verhouding tussen de financiële wereld en kunstwereld.

CALEIDOSCOPISCH

Ook op muzikaal vlak kan Artefact als steeds een merkwaardige selectie presenteren met een nadruk op actuele muziek, en een blik die strak op de toekomst gericht is. Met de rapper **Scroobius Pip** kan u don-

“Cinema ZED presenteert een reeks films rond cinema. Meta”

derdag met een gratis concert opgewarmd worden, maar de echte cracks ontbinden de daaropvolgende dagen hun demonen. **Dem-dike Stare** zal met een occulte combinatie van wereldmuziek, dubtechno, en horror-soundtracks het publiek klaarstomen voor de caleidoscopische speelhalelektronica van wonderkind **Rustie**. De dag erop kan het rustiger met de ingetogen pianoklanken van **Nils Frahm**, die ondertussen in één adem met Jóhann Jóhannson, Peter Broderick en Ólafur Arnalds mag genoemd worden. Als dat iets te rustig is, kan er ook altijd geopteerd worden voor de elektronische jazz van **Wesseltoft** en **Schwarz**. Het onwaarschijnlijke duo wist vorig jaar al een golf van rillingen te veroorzaken toen ze hun organische improvisaties voorstelden aan het publiek.

Humo's Rock Rally |

"Lang aangehouden noten en mooie kleuren"

Muziekcentrum Het Depot is tijdelijk gehuisvest op een eertijds departement vroed- en verpleegkunde. Wij gingen er verleden zaterdag een kijkje nemen ter ere van Humo's Rock Rally en zagen enkele nieuwe Belgische bands geboren worden. De cirkel is rond.

ELS DEHAEN & FRANK PIETERMAAT

Wij zijn aanvankelijk sceptisch of tien bands ons blijvend zullen kunnen boeien. Daar komt nog bij dat de belangrijke heren van Humo ruim een halfuur later van start gingen dan geafficheerd.

Wanneer **The Man Up North** het podium betreedt, moeten zij dus al tegen aanzienlijke vooroordelen opboksen. Gelukkig zijn ze met zes. Ze spelen hun drie songs met overtuiging, maar produceren niets dat in het oor blijft hangen.

Lewis Cat is een multicultureel triumviraat uit Bolivië, Australië en België. Wij bezondigen ons niet aan racistische uitspraken als zouden Zuid-Amerikanen gladde salsajongens zijn, maar feit is dat er in deze groep meteen heel wat meer *schwung* zit. Hun *Tomorrow, it's gonna get better* kunnen we meteen meezingen.

"Als je per toeval lsd bij je hebt, leg het dan nu op je tong," moedigt presentatrice Elke Jacobs het publiek aan. **Young Colour** heeft inderdaad een psychedelisch kantje, maar een transcendente ervaring was het niet. Lang aangehouden noten en mooie kleuren zijn gezellig als we willen *loungen*, maar voor een Rock Rally is het wel erg *mellow*.

Roselien Tobbackx is een zelfverklaarde singer-songwriter. Hoewel we niet geheel overtuigd werden door haar eerste lied, dat het vooral van technische snufjes moet hebben, kunnen we haar akoestische performance wel waarderen.

AMHERST AVENUE

Weezer heeft een speciaal plaatsje in ons jeugdig tienerhart. Zo ook in dat van **Amherst Avenue**, die hun bandnaam ontleen aan de straat in Los Angeles waar de jongens van Weezer vroeger samenhookten. Hun openingsnummer, *Come Back Michael J*, steekt voor ons torenhoog uit boven wat we die namiddag al gehoord

hebben. Maar zij wonnen pas echt ons hart met *You never had a chance Geena Lisa*. Zij zijn de eerste groep waarmee we onbeschoemd durven en kunnen meezingen. Als het aan ons ligt, gaat Amherst Avenue door naar de volgende ronde. Helaas ligt het niet aan ons.

Tannhauser krijgt de ondankbare taak onze favoriet op te volgen. Het eerste nummer is degelijk, maar wordt al snel saai. Er wordt opgemerkt dat Tannhauser weliswaar goed klinkt, maar er nooit bovenuit zal springen. Wij sluiten ons volmondig aan bij die mening.

Lili Grace was in Humo's Rock Rally niet aan haar proefstuk toe. De twee meisjes deden vorige editie al eens mee, maar haalden toen helaas de finale niet. Wij vragen ons af waarom, want we werden bij de eerste noot overdonderd door hun indrukwekkende vocale prestaties, aangevuld door het betere cellowerk. Het geheel overtuigt, is krachtig, maar toch intiem.

The Herfst een "energieke groep jongens" noemen, zou een onvoorstelbaar understatement zijn. De zes zijn duidelijk een groep met ervaring en worden volgens velen de gedoodverfde finalist van de Leuvense voorronde genoemd. Zelf vinden we ze hoogstens een derde plaats waard, maar vervelen doen ze zeker niet.

Gracious Wild weet ons te charmeren door te soundchecken met *You Give Love a Bad Name*, maar helaas bekoelt de liefde al snel. Gracious Wild blijkt niet altijd even toonvast. Wij hebben een zwak voor violen in rockbands, maar hier weet het ons slechts matig te bekoren.

Wij vermoeden dat het meisje en de jongen van **Raven and the Hawk** erg veel van elkaar houden. Zoniet spelen zij uitstekend toneel. Hun zeemzoete liedjes hadden potentieel en waren een aange-naam slotstuk van een rijkgevlude dag.

Andrew Snowball

"Energiek is een understatement"

KringKal

Dinsdag 14 februari

TD Apolloon
@Waaiberg

Cantus VTK
@Ons Huis

Valentine TD Ekonomika
@Musicafe

Woensdag 15 februari

Farma Shore Half-Time TD
@Albatros

Movie Night : Mas Corazon
@ Pangaea, 20u30

Koco International's Meet & Greet Cocktailparty
@ Fak Letteren (1e verdiep), 22 uur

Donderdag 16 februari

Vodkacantus
@Letterentuin (Van 19 tot 22h)

Student Welcome Snow Edition
@Oude Markt vanaf 19u

International Party February Edition
@ Albatros

Zondag 19 februari

Saraswati Puja 2012 (verering Indiase Godin van Onderwijs)
@ Pangaea 12h-21h30

Ithaka is het beeldende kunstenfestival van LOKO, de Leuvense studentenraad. In april 2012 gaat de twintigste editie door. Wij zijn op zoek naar kunstenaars en andere creatievelingen. Inschrijven kan tot en met zondag 19 februari 2012.

Mail voor info en inschrijvingsformulieren naar ithaka@loko.be.

The Me In You

“We mochten niet te veel lawaai maken”

Het gaat goed met The Me In You, dank u.

Vorige donderdag stelden ze hun debuutplaat “Forgotten Clothes” voor in een vol STUK. De Robijnzachte single “Girl In Armour” wordt ondertussen in hoogste rotatie geknuffeld op Radio 1. James, de vragenlijst!

GEERT JANSSEN

Groot was onze verbazing toen dit nieuwe hippe groepje bestond uit vijf heren van – laat ons zeggen – rijpere leeftijd.

Han Wouters (gitaar): «Je kan ook rijp én hip zijn.»

Stijn Claes (gitaar en zang): «We zijn al lang met muziek bezig maar hebben een heel parcours van wisselende groepsleden en –namen afgelegd. Nu is alles in de plooi gevallen, dat was voor ons ook wel een verrassing. Dat we wat ouder zijn, zorgt er voor dat we nuchterder omgaan met alles wat bij onze muziek komt kijken.»

Wouters: «We zijn ambitieus in onze muziek maar we kunnen het relativeren. Ik vind het soms nog raar dat ik geïnterviewd word of als er foto's worden genomen.»

Veto: *Is muziek een uit de hand gelopen hobby?*

Wouters: «Je kunt als groep heel lang in het repetitiekot blijven rommelen maar we wilden ook iets doen met onze muziek, een plaat maken waar we ons niet voor hoefden te schamen.»

Claes: «Op dat moment is onze drummer weggefallen, waardoor we genoodzaakt waren akoestisch te gaan spelen. We repeteerden toen in een rijtjes-huis in de stad en mochten sowieso niet te veel lawaai maken. Een totaal andere manier van werken en dat heeft ons de push gegeven er iets mee te doen. Nu gaan we ook anders naar de repetities.»

Veto: *Gedisciplineerder? Gerichter?*

Claes: «Misschien wel. We moesten zoeken hoe we de plaat live gingen overbrengen.»

Wouters: «Vroeger werd er niets van ons verwacht. Wij gin-

gen naar de repetitie omdat wij gingen repeteren. Nu repeteren we omdat we ons moeten voorbereiden op wat komt.»

LOSGEHEN

Veto: *Het lijkt ons moeilijker met vijf man rustige muziek te maken dan met vijf man kabaal.*

Claes: «Laat vijf jongens los en het ontardt sowieso in alle pedalen open en scheuren.»

Wouters: «Dat hebben we tien jaar gedaan, gewoon losgehen. Maar op een gegeven moment wil je horen wat je speelt.»

Veto: *Jullie Facebookpagina maakt gewag van een voorliefde voor de perfecte popsong.*

Claes: «Een goed popnummer klinkt simpel maar is het niet. Er komt veel bij kijken om alle ballast er vanaf te gooien. Veel groepen durven dat niet.»

Wouters: «Als het goed is, is het goed. Dan maakt het niet uit of een nummer in de hitparade staat of uit de alternatieve hoek komt. Een goed popnummer schrijven is wat we zelf ook proberen.»

Veto: *Missie geslaagd wat betreft “Forgotten Clothes”?*

Wouters: «We zijn heel tevreden over de plaat, anders hadden we ze waarschijnlijk niet uitgebracht.»

Claes: «Het is een cliché maar we sluiten hiermee echt een hoofdstuk af. We moesten deze nummers loslaten.»

NICK DRAKE

Veto: *Jullie worden vergeleken met schone namen als Nick Drake en Sparklehorse.*

Wouters: «Wij luisteren naar duizend platen maar het zijn die groepen die ons deze richting in hebben geduwd. Mijn eerste plaat van Nick Drake heb ik,

toen ik zeventien was, gekocht in de Sax (platenwinkel in de Parijsstraat, red.) en Sparklehorse, daar zijn Stijn en ik vijftien jaar geleden naar gaan kijken. In ons genre is dat de muziek die we willen benaderen.»

Claes: «We vertrekken ook niet van het idee dat we iets Sparklehorseachtig gaan maken. We willen een soort sfeer creëren en Nick Drake zit nu vol sfeer. Dat heeft veel te maken met hoe de plaat is opgenomen, dat gaat niet

dat wel heel erg organisch klonk. Op basis van die demo heeft Noisesome ons getekend. We hebben de muziek dan opnieuw mogen opnemen in een professionele studio. Daar was het wel moeilijk de sfeer van de demo's, de sfeer van het huisje te behouden.»

WAKKER WORDEN

Veto: *Wat zijn volgens jullie de ideale luisteromstandigheden voor jullie plaat?*

VOORPROGRAMMA

Veto: *We hebben nog geen auto en geen rijbewijs maar we zullen het later eens proberen. Jullie hebben een resem voorprogramma's gespeeld voor jullie labelnoten Customs.*

Claes: «Bij die optredens zag ik voor het eerst mensen die mee waren met onze muziek en niet mijn nonkel Roger waren. Dat was een schone kans waar we heel veel uit hebben geleerd. Voorprogramma spelen is niet

Nick De Gregorio

“Laat vijf jongens los en het ontardt in scheuren”

om tristesse.»

Veto: *Hou je daar dan rekening mee als je zelf een plaat opneemt?*

Claes: «We hebben ongeveer een jaar aan de nummers gewerkt. We hebben ze afgelopen zomer opgenomen in een huisje in de Westhoek. Het resultaat was een lo-fi plaatje met veel fouten in

Wouters: «Dat vind ik een moeilijke vraag. Ik kan precies nog geen afstand nemen van de nummers.»

Claes: «Het is wel muziek om bij wakker te worden en rustig te laten insijpelen.»

Wouters: «Of 's nachts in de auto?»

altijd gemakkelijk. Je krijgt minder plaats op het podium en om indruk te maken moet je een extra effort doen. Dan hebben die van Customs ook nog echte gearheads als fan. Ze komen van voor staan om te kijken welke pedalen je gebruikt maar ik speel op een gitaar van 150 euro (lacht).»

Decemberhonger | TG Stan

Het gras van de burens is altijd groener. Maar is dat werkelijk zo? Oeverloos gekrakeel met pseudowetenschappers leverde geen pasklare antwoorden.

Decemberhonger van TG Stan evenmin. Woensdag 1 februari werd dat opgevoerd in de labosaal van Kunstencentrum STUK.

LAURA HOLLEVOET

Decemberhonger is het vervolg op Lucia Smelt, een toneelstuk van Oscar van den Boogaard, dat in 2001 werd opgevoerd. In Lucia Smelt wordt de relatie van een stel dertigers geanalyseerd. In Decemberhonger blijkt datzelfde koppel na tien jaar nog steeds samen te zijn. Het ultieme recept daarbij is 'vrijheid, blijheid'. Niet of, of, maar en, en.

Na een zoveelste avontuurtje komt Steven Van Watermeulen terug thuis bij zijn oude geliefde, Sara De Roo. Net die avond brandt de toneelschool af en brengt Sara haar leerlinge Maya Sannen mee naar

huis. De jeugdigheid van Maya prikkelt zowel Steven als Sara. Uiteindelijk blijkt de liefde van Sara en Steven sterker dan de aantrekkingskracht van de ravissante Maya. Eind goed, al goed. En we pinkten een melige traan weg.

OPSTELLING

De opstelling was fascinerend. Eerst was de vloer bedekt met kartonnen dozen, maar naarmate de relatie zich ontwikkelde, veranderde het podium in een huis met meubelstukken die de spelers zelf aanbrachten. Het publiek maakte alles van dichtbij mee en werd regelmatig door de acteurs aangesproken.

META

De verschillende rollen werden geloofwaardig gespeeld. Het script was dan ook niet geheel fictief. Zo is Maya Sannen echt de leerling geweest van Steven en Sara. Bovendien heeft Steven in het reële leven een relatie met de auteur Oscar van den Boogaard. Misschien ook daarom dat Sara, de geliefde van Steven in het stuk, een snorretje draagt. Het geheel voelde daardoor meta aan omdat de acteurs hun echte namen gebruikten en af en toe uit hun rol leken te vallen wanneer ze met het publiek interageerden.

Verder stelden we ons de diepzinnige vraag wat de betekenis van de octopus in het zakje in vredesnaam mocht wezen. Steven toonde het als trofee aan zijn vrouw na één van zijn avonturentochtjes. “Een mens die nog nooit met eigen hand een octopus heeft doodgeslagen, leeft niet echt”, zo luidde het. De dierenrechtenactivist in

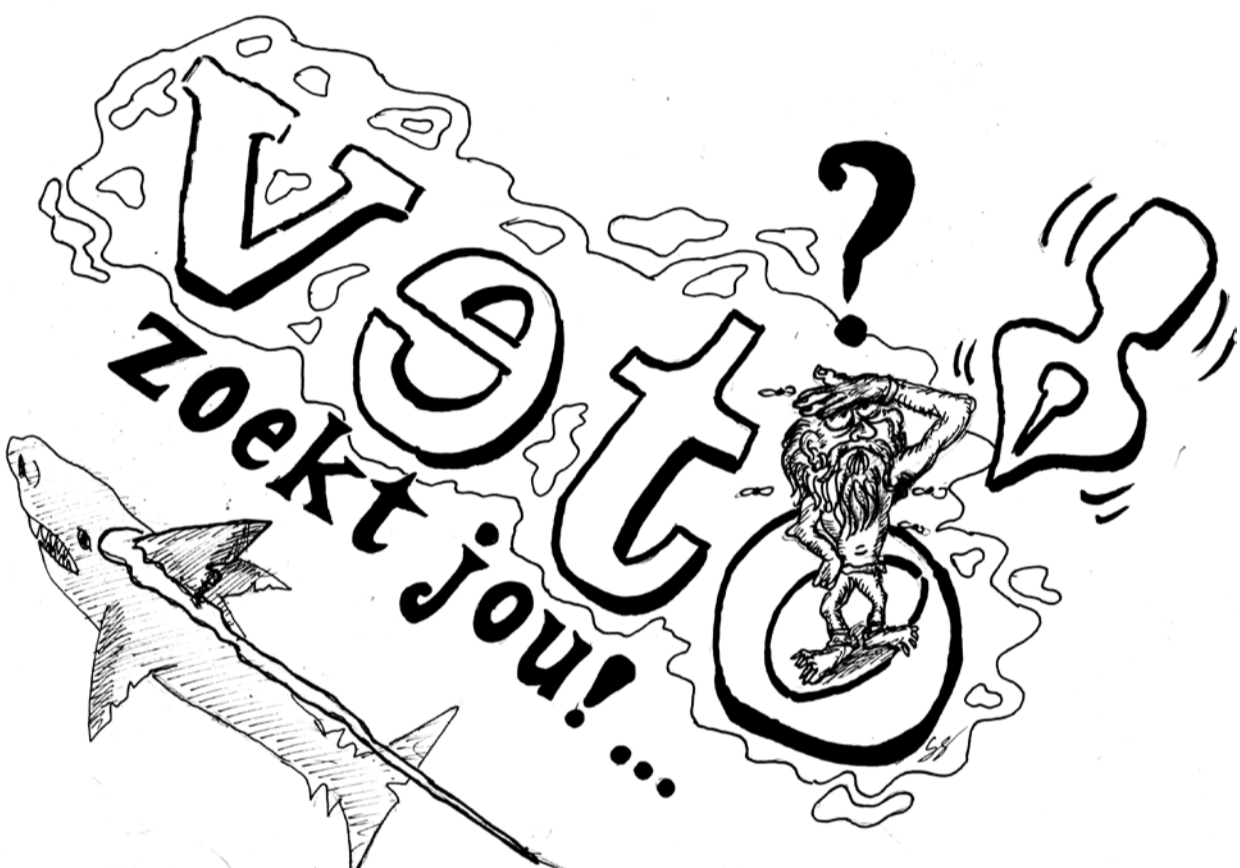
ons werd even wakker, om daarna weer in te dutten. Dit is wat ons betreft een mooie samenvatting van vele existentiële vragen. Het geval verspreidde in ieder geval een geur van, jawel, rotte vis.

Een ander positief punt was de bij wijlen humoristische noot in het stuk. Het niveau reikte soms niet verder dan wat kleuterlijke pipi- en kakahumor. Toch voelden we ons net niet verheven genoeg om niet stiekem te grinniken bij het geredekavel over of het nu penis of penus is. Je zegt toch ook niet anis, maar anus, toch?

Ietwat storend in het stuk vonden we een plots intermezzo over homodiscriminatie en aartsbisschop Léonard. We gingen akkoord met de gepropageerde mening, maar vonden het niet helemaal passen in het stuk. Een beetje mediamiek, wat spijtig was. Maar kommaneuken zijn we niet, het stuk was zeker de moeite waard.

We hebben het in het eerste semester al vaker gezegd...

maar sommige mensen moeten iets een paar keer horen vooraleer ze het licht zien.

Veto zoekt
schrijvers
fotografen
cartoonisten
nalezers

Interesse?

Wekelijkse redactievergadering
vrijdag om 16 uur
te 's Meiersstraat 5

(dat is tussen het Hogeschoolplein en de Munststraat)

Vrijblijvende infosessie
dinsdag 21 februari om 20 uur
te 's Meiersstraat 5

Nog vragen? veto@veto.be

Menu van de week

In Alma 1-2-3

14-17 Februari 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Kalkoenlapje met groene pepersaus en oventomaat	A1+A2	€ 4.70
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Quornfilets met andijvie in room	A3	€ 5.10
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten en saus	A1+A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	€ 4.70
Varkensgebraad met kampernoelies en sperziebonen		€ 4.70
Vleesballetjes in provençaalse saus met aardappelhartjes		€ 2.70

woensdag

Cordon-bleu met raapblokjes	A1+A2	€ 4.70
Kippenlapje met groenten en saus	A2	€ 4.20
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Pollakhaasje met hollandse saus en gestoofde prei	A1+A3	€ 2.70
Spaghetti bolognaise groot	A2+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A2	€ 2.70
Spaghetti bolognaise veggie groot	A2	€ 3.20
Spaghetti bolognaise veggie klein	A2	€ 2.70
Steak met groenten en saus	A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Varkensblokjes uit Sri-Lanka met groentenrijst		€ 4.70

donderdag

Capellini carbonara	A2	€ 2.70 - 3.20
Chili sin carne met saffraanrijst		€ 4.20
Gebraden haantje met archiducsaus en slaatje		€ 5.10
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Lamssteakburger met tijmsaus en witloof		€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1	€ 2.70
Steak met groenten en saus	A2	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	€ 4.70

vrijdag

Gepaneerde pladijs met botersaus, peterselie en krieltjes	A1+A2	€ 4.70
Hazelnootburger met tomatenroom en boontjes		€ 4.70
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A1	€ 4.70
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Luikse pens met rode kool		€ 2.70
Steak met groenten en saus	A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Vegetarische lasagne	A1+A3	€ 4.20

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants!
De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

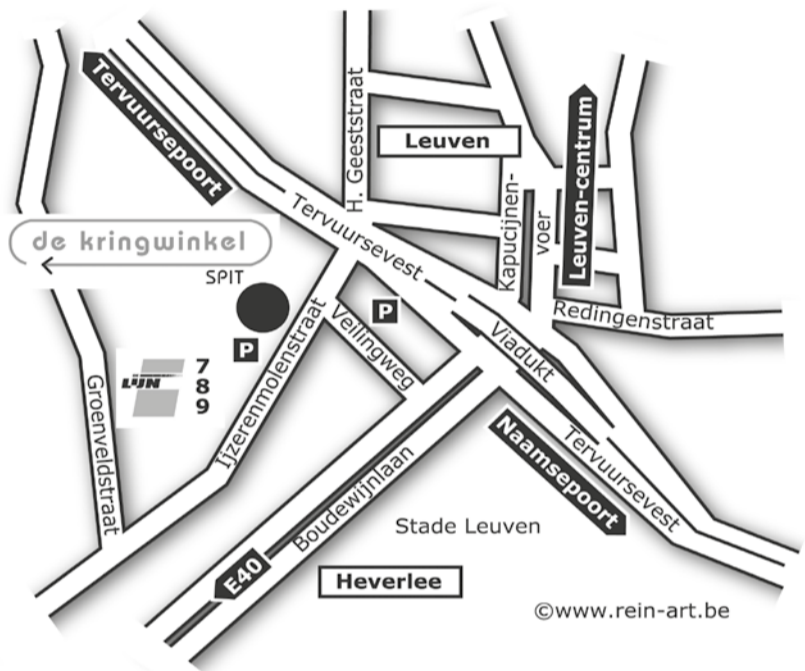
Je vindt er meubels, kleding, fietsen, hujsraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

Kennen
wij mekaar
al?

tijd voor verandering **waarom vandaag niet eens twee verschillende sokken aandoen** als ik snel ben heb ik nog tijd voor een babbel met de studiebegeleider **de stap van een master naar een bachelor is dan toch niet zo groot** hele dag praktijklessen communicatie **zo vliegt de tijd voorbij** uur met Lies gekletst **netwerken heet dat** zit er nog eten voor vanavond in de vriezer? zag ik daar een stuk broccoli weglopen? **toch maar naar de Alma gaan eten**
thx KHLeuven voor de nieuwe kansen

Leer ons beter kennen op www.khleuven.be

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOOGESCHOOL LEUVEN
ASSOCIATIE KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

(advertentie)

KULEUGEN

DE KEUKEN van de RECTOR

In de Keuken van de Rector gaan we wekelijks snuffelen in de interne keuken van onze alma mater. Deze week: de fijne relatie tussen Moor en Joch. Met achteraf punten voor sfeer en gezelligheid!

Het was een fijne dinsdagochtend op het GeBu, ongeveer twee jaar geleden. Rector W. had voor zijn doen al opvallend veel vrouwonvriendelijke mopjes gemaakt, maar toch had niemand er een probleem van gemaakt. De studentenvertegenwoordigers waren zoet en braaf bezig geweest met hun iPad en iedereen was in een opperbste sfeer.

Het laatste puntje op de agenda, "OFD-oefening Communicatie" zou een ware *walk in the park* worden. Daarna kon men lekker gaan eten in de Faculty Club, ooit door de studentenvertegenwoordigers omschreven als de "Alma voor de prominenten". Hopelijk zou er weer steak friet op het menu staan. Lekker!

Helaas was iedereen vergeten dat bij die OFD-oefening de vrouw van Moor betrokken partij was. Zij was diensthoofd bij de dienst Communicatie. Was, want door de reorganisatie was ze haar positie kwijt. Joch, kabinetschef, had dat gelukkig wel onthouden en schreeuwde met gloedvolle passie: "Belangenconflict! De vrouw van Moor is betrokken. Hij moet zwijgen in deze discussie!" De uitkomst? Simpel. Moor moest zwijgen, Moor's vrouw was haar positie kwijt.

Punten voor deze episode uit de interne keuken?

- Sfeer & gezelligheid: 2/10
- Gastvrijheid: 3/10
- Eten zelf: 6/10
(De frietjes achteraf maakten het nog enigszins goed)

Nieuw! Spreekwoorden met rector Mark Waer & vicerector Bart De Moor

Welk spreekwoord zoeken we?

- A) Bij elkaar passen als twee trommelstokken
- B) Een paar mensen optrommelen
- C) Met de stille trom vertrekken
- D) Op de grote trom slaan

Stuur jouw antwoord naar kuleugen@veto.be en misschien win jij wel een prachtig nieuw paar trommelstokken!

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 13
Maandag 13 februari 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Pieter "The Van Jets" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Els "Amherst Avenue" Dehaen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Lucas "Absynthe Minded" de Jong,
Margot "Team William" Hollevoet,
Frank "Steak Number Eight" Pietermaat, Marijke

"Mintzkov Luna" Van Geel & Nick
"The Sore Losers" De Gregorio

Schrijvers:
Thomas "Admiral Freebee" Cliquet,
Wim "Rye Jehu" Dehaen, Cedric
"Venus In Flames" Hauben, Geert
"dEUS" Janssen, Jelle "Novastar"
Mampaey, Laura "Jasper Erkens" Hollevoet, Sophie "School Is Cool" Soete,
Kenji "Das Pop" Verstappen

Fotografen:
Andrew "Willow" Snowball, Nick De Gregorio

Tekenaars:
Simon "Noordkaap" Englebert

DTP:
Jens "The Hickey Underworld" Cardinaels, Els Dehaen, Pieter Haeck & Margot Hollevoet

Eindredactie:
Els Dehaen, Wim Dehaen, Lucas De Jong & Gijs Van den Broeck

IT:
Joachim "Gorki" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim "Madensuyu"
Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016/22.04.66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9000
exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen
op rekening- nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Finalisten van Humo's Rock Rally) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

“StuBru moet nieuwe dingen doen”

Voorzien van een laag thermisch ondergoed presenteerde Elke Jacobs vorige week de Leuvense voorronde van Humo's Rock Rally. Elke wie? Jacobs was Linde Merckpoels voorganger als sidekick van Tomas de Soete op StuBru en werkt nu als eindredacteur bij diezelfde zender. Een gesprek over muziek, de radio van de toekomst en chance hebben.

MARIJKE VAN GEEL ♥ JOACHIM BECKERS

Veto: Wat vond u van de Rock Rallyvoorronde in Leuven?

Elke Jacobs: «Ik vond het een leuke voorronde die afwisselend was. Er waren bandjes die wat meer rock brachten, en dan wat duo's, heel verrassend en uiteenlopend.»

«Voor de presentatie luister ik op voorhand altijd naar de demo's, en ik heb de bio's gelezen zodat ik weet wat

bent, kun je voor een lege zaal spelen en dat is ook niet cool. Wij hopen wel ooit voor grote zalen te kunnen spelen, maar daar houden wij in het creatieve proces geen rekening mee.»

Veto: Hoe bent u bij StuBru verzeild geraakt?

Jacobs: «Ik heb eerst voor Eén gewerkt, voor de nieuwsdienst. Ik vond dat superleuk, maar de nieuwsdienst, dat is veel slecht nieuws. Ik ben altijd veel met

muziek bezig geweest, en radio sprak mij ook wel aan. StuBru is voor mij de perfecte match tussen actualiteit en schoonheid. De puls van wat er gebeurt in de wereld en mooie muziek.

“De Kreuners werden vroeger op StuBru gedraaid hè!”

voor een avond het zal zijn. Er was bijvoorbeeld een voorronde zonder meisjes. Ik probeer voor de bands op het podium gaan ook even met hen te praten om te zien of er dingen zijn die ik kan vragen.»

«Voor bands het podium op moeten, is er echt sprake van stress. Dat is ook wel logisch, als je al geen stress hebt voor de Rock Rally... Zo moesten deze avond twee bands nog snel even naar het toilet van de zenuwen voor ze op het podium gingen. Er zijn ook heel veel bands die elkaar nog even een knuffel geven voor het optreden. Ik denk dat het een vorm van concentratie is, je hebt dat wel even nodig.»

PASSIE

Veto: Twee jaar geleden heeft u met Kirsten Lemaire ook de Canvascollectie gepresenteerd.

Jacobs: «Dat was eigenlijk per ongeluk. Ze waren op zoek naar een nieuwe presentator, en mijn naam moet ergens gevallen zijn. Ik ga graag naar musea, een leuke bezigheid.»

Veto: Is de stress bij deelnemers aan de Canvascollectie vergelijkbaar met die van de Rock Rally?

Jacobs: «Absoluut. Het grote verschil is dat veel beeldende kunstenaars zich uiten via hun beeldend werk en daar eigenlijk niet graag iets over zeggen. Het zou voor veel mensen bij de Canvascollectie makkelijker zijn om gewoon hun werk daar te zetten. Het zijn allemaal

Andrew Snowball

“De nieuwsdienst, dat is veel slecht nieuws”

mensen die iets doen met heel veel passie, iets dat heel belangrijk is voor hen, en kwetsbaar is. Of je nu muziek maakt, of kleren, of beeldende kunst: als het iets is dat echt uit jezelf komt, dan ben je heel kwetsbaar. Je smijt jezelf voor een jury die je misschien gaat afkeuren. Je moet sterk zijn om daarmee om te kunnen en er iets positiefs uit te halen.»

Veto: U werkt bij Studio Brussel en bent daarnaast ook bezig met uw band mastercab.

Jacobs: «Ik ben eindredacteur bij StuBru en ik ben verantwoordelijk voor de dag van zes uur 's ochtends tot zes uur 's avonds. Muziek is mijn grote passie en het komt echt uit mijn buik. Voor mijn werk - dat ik ook met veel passie doe - spreek ik meer mijn hersenen aan. Ik vind het tof dat ik beide heb. Wij hebben met mastercab op ons gemak onze weg gezocht. Meedoen aan een muziekwedstrijd als de Rock Rally ligt niet in onze lijn. Nochtans heb ik altijd aan sport gedaan, heel competitief. Maar voor mijn muziek gaat dat precies niet.»

Veto: Maken jullie dan muziek voor jezelf?

Jacobs: «Nee. Je maakt muziek uit een soort passie, uit een noodzaak om die muziek te maken. Natuurlijk hoop je dat andere mensen hierdoor geraakt worden. Er is niets leuker dan spelen, maar als je niet bekend

achter de schermen. Doet u dat liever?

Jacobs: «Ik denk dat er bij StuBru mensen zijn die beter zijn op de radio dan ik. Ik rendeer beter achter de schermen dan op antenne. Ik vond die periode superleuk, maar ik ben geen hardcore presentator. Siska Schoeters en Tomas, die hebben dat echt in hun natuur om te presenteren.»

«Ik vind wat ik nu doe minstens even leuk. Je bent creatief bezig met de programma's, je begeleidt mensen. Binnen een organisatie verschuiven er nu eenmaal dingen, en op een bepaald moment kon ik producer worden. Dat is een beetje het leven, je volgt gewoon de weg en soms moet je kiezen. Ik vind dat ook niet erg. Ik heb een heel dubbele persoonlijkheid. In de muziek vind ik het totaal niet erg om op een podium te staan en mensen toe te spreken, maar in mijn werk bij StuBru heb ik daar totaal de behoefte niet toe. Klinkt dat raar? (lacht)»

FACEBOOK

Veto: Is StuBru veranderd? Wat is bijvoorbeeld de impact van een actie als Music For Life?

Jacobs: «Music for Life heeft zeker onze naam bekend gemaakt bij de bredere bevolking. Wij zijn heel trouw aan ons merk en bewaren heel bewust onze ei-

genheid. Toch denk ik niet dat dat ons profiel heeft veranderd, dat is vooral perceptie.»

De muziekwereld is wel enorm veranderd. Milk Inc. heeft op Rock Werchter gespeeld. Er zijn veel meer verschillende soorten muziek, en daarbinnen heb je alternatieve en meer commerciële varianten. Dat is sowieso een verandering, maar voor de rest is StuBru zeer trouw aan wat het doet. Als je kijkt naar wat er vroeger op StuBru werd gedraaid; dat was ook niet alles. De Kreuners werden vroeger op StuBru gedraaid! Wij zijn niet bezig met het idee dat we meer luisteraars moeten halen, want dan zouden we anders programmeren.»

Veto: Is er vandaag nog plaats voor programma's als Mekka of Microcosmos op StuBru?

Jacobs: «Alles kan. Radio is een medium dat echt de beat van het bioritme volgt. 's Morgens maak je andere programma's dan 's avonds. Je bent heel dicht betrokken bij hoe mensen leven. Je surft mee op de levensveranderingen van de mensen en volgt de tendensen. Je kan niet zeggen: "Volgend jaar gaan we opnieuw Mekka doen, want dat zal dan populair zijn". Het is meer hoe de zender zelf evolueert.»

«Een voorbeeldje: vorige week was Facebook Friday, naar aanleiding van onze 200.000ste Facebookvriend, waarbij we het item "Facebook Battle" gelanceerd had-

den. Kort samengevat: de luisteraar mag via onze Facebookpagina kiezen met welke van twee nummers we het volgende uur beginnen. We merkten dat dat heel hard marcheerde en supertof was, en dus doen we sindsdien elke dag bij Christophe Lambrecht een Facebookbattle. Hij zendt uit op een moment dat mensen achter hun computer zitten, volgens mij ook vaak stiekem, en dan is het leuk dat mensen op dat moment hun zender wat richting kunnen geven. Als er iets is wat wij met StuBru moeten doen, is het nieuwe dingen doen. Je kan al jaren bellen en sms'en, waarom dan niet via Facebook? »

Veto: Is er iets dat u nog niet gedaan hebt en absoluut nog zou willen doen?

Jacobs: «Ja. Op Rock Werchter spelen (lacht). Ik vind dat echt een waanzinnig festival, het is het summum in België. Als Belgische muzikant wil je daar ooit gestaan hebben, zelfs als schlagerzanger wil je daar ooit gestaan hebben, hoewel dat nooit zou kunnen. Puur op artistiek vlak zou ik dat graag gedaan hebben. Voor de rest doe ik gewoon door zoals ik bezig ben. Als er iets mijn pad zou kruisen, is dat mooi meegenomen. Ik denk wel dat er dingen gebeuren voor een reden, maar ik werk er ook wel keihard voor. Je moet talent hebben, je moet heel veel doorzettingsvermogen hebben, en dan moet je chance hebben dat iemand op een bepaald moment je pad kruist. Bij mij is dat altijd al zo geweest. Dat was zo toen ik begon bij de VRT, dat was zo bij StuBru. Ik geloof dat er mensen zijn die heel veel talent hebben maar malchance hebben en altijd de verkeerde mensen tegenkomen. Selah Sue bijvoorbeeld heeft bakken talent, maar zij was ook op het juiste moment op de juiste plaats. Wij zullen met mastercab nog heel veel moeten spelen en beter worden, maar ik heb tijd, hé. (lacht)»